

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • Anul VII • Nr. 30 (355) • Joi 20 noiembrie 1969 • 16 pagini—1 lcu

Constituirea Academiei de Științe Agricole și Silvice

Vineri au avut loc în Capitală lucrările Adunării de constituire a Academiei de Științe Agricole și Silvice, for care va funcționa pe lângă Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu menirea de a contribui la dezvoltarea cercetării științifice și promovarea progresului tehnic în agricultură și silvicultură.

La adunare au participat tovarășii Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, prof. ing. Gheorghe Buzdugan, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, acad. Ștefan Milcu, vicepreședinte al Academiei Republicii Socialiste România, reprezentanți ai unor instituții științifice și departamente economice din Capitală, delegați din institutele de cercetări științifice agricole și silvice, din institutele de învățământ superior de specialitate și unități de producție.

Lucrările adunării au fost deschise de prof. Nicolae Giosan. Relevind rolul pe care îl are știința în dezvoltarea forțelor de producție, participarea ei directă la creșterea în ritm susținut a economiei, la sporirea eficienței activității în toate domeniile, vorbitorul a subliniat sarcinile de mare importanță și răspundere ce revin cercetării agricole și silvice. În acest context, a spus vorbitorul, adunarea noastră este chemată să dezbată și să stabilească măsurile concrete pentru traducerea în viață a Directivei Congresului al X-lea, a indicațiilor conducerii partidului, de a concentra într-un singur for — Academia de Științe Agricole și Silvice — toate forțele de creație științifică.

Acesta for îi revine sarcina de a coordona și conduce direct activitatea de cercetare științifică în agricultură și silvicultură pe întreg cuprinsul țării, de a organiza producerea de semințe de soi, material săditor, animale de prăsilă, seruri și vaccinuri de uz veterinar necesare agriculturii noastre socialiste. El va asigura o legătură organică între cercetare și producție și, totodată, scurta timpul de transpunere în practică a rezultatelor cercetării științifice.

În afară de activitatea de cercetare și producție, Academia are sarcini de mare răspundere privind instruirea muncitorilor și a cadrelor tehnice din agricultură și silvicultură, prin cursuri de scurtă durată și practică în producție, recrutarea, formarea și promovarea cadrelor de cercetare și dezvoltarea relațiilor de colaborare cu instituțiile științifice similare din alte țări.

Activitatea de cercetare a unităților subordonate Academiei este îndrumată și controlată prin șase secții științifice, care asigură și coordonarea cercetărilor în institutele de învățământ superior și unitățile de cercetare ce aparțin altor instituții. Activitatea de producție este îndrumată și controlată de către direcții și servicii de specialitate din aparatul central al Academiei.

Organul suprem de conducere al Academiei de Științe Agricole și Silvice este Adunarea generală, la care participă cu vot deliberativ atât membrii titulari și corespondenți, cât și delegații aleși ai cercetătorilor din unitățile agricole. Participarea cercetătorilor la hotărârile Adunării generale conferă acestui for un caracter reprezentativ și mărește răspunderea cercetătorilor față de problemele de orientare, organizare și conducere a cercetărilor. Adunarea generală se convoacă în sesiuni ordinare, o dată pe an, și în sesiuni extraordinare, ori de câte ori este nevoie.

Organul de conducere între ședințele Adunării generale este Prezidiul Academiei de Științe Agricole și Silvice, format din președintele Academiei, vicepreședinți, secretarul general și un număr de 7—9 membri, aleși pe o perioadă de 5 ani.

(Continuare în pag. a 3-a)

Aspect de la adunarea de constituire a Academiei de Științe Agricole și Silvice

IMPULS RITMULUI LUCRĂRILOR PE ȘANTIERELE DE IRIGAȚII!

Ing. Barbu POPESCU

adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii

Mare și Calafat-Băilești. În cadrul acestora se construiesc 7 stații de pompare cu debite cuprinse între 40—120 mc/sec., cu înălțimi de pompare ce atinge și chiar depășește 80 m, canale magistrale și alte lucrări hidrotehnice.

Trebuie menționat faptul că desfășurarea ritmică a lucrărilor în anul acesta a

fost influențată în mare măsură de condițiile atmosferice nefavorabile din iarnă și primăvară, întâmpinându-se greutăți mai ales în transportul materialelor, execuția terasamentelor și a stațiilor de pompare. Pentru recuperarea rămănișii în urmă, Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodărire a apelor a

luat măsuri conștind, în principal, din concentrarea utilajului de construcții și a forțelor de producție la lucrările care aveau termene de punere în funcțiune în 1969, organizarea transporturilor cu mijloace proprii pentru asigurarea aprovizionării cu materiale a punctelor de lucru prin esaloane-auto, sporirea forțelor de muncă și repartizarea unor cadre de specialiști din departament la principalele șantiere, pentru coordonarea și îndrumarea lucrărilor. Ca urmare, ritmul de execuție în perioada august-septembrie-octombrie a atins o medie lunară constantă, la 15 noiembrie a.c. planul pe anul în curs fiind realizat în proporție de 85 la sută.

Analizele întreprinse arată însă că pe unele șantiere ritmul nu se încadrează în graficele prevăzute, datorită anumitor greutăți și deficiențe. Nu peste tot utilajele existente sînt folosite la întreaga lor capacitate, datorită frecvențelor defecțiuni în funcționarea

(Continuare în pag. a 8-a)

BLOC - NOTES

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

SUMAR

Nr. 30 (355)

Joi, 20 noiembrie 1969

- ARATURILE DE TOAMNĂ — PRINCIPALA PREOCUPARE A MECANIZĂRII (pag. 4)
- Opinii: ERBICIDELE SĂ FIE FOLOSITE MAI INTENS (pag. 4)
- În pomicultură: PLANTĂRILE DE TOAMNĂ — O ACȚIUNE DE ÎNALȚĂ TEHNICITATE (pag. 5)
- Cuvântul specialistului: FINISAREA, ETAPĂ IMPORTANTĂ ÎN VALORIFICAREA ANIMALELOR (pag. 6)
- I.C.V.B. „Pasteur” recomandă: METODOLOGII PRIVIND STABILIREA FACTORILOR CE POT GENERA PIERDERI ÎN MARILE COMBINATE ZOOTECNICI (pag. 7)
- ELABORAREA CONCOMITENTĂ A STUDIILOR HIDROAMELIORATIVE CU CELE DE ORGANIZARE A TERITORIULUI — CERINȚĂ STRINGENTĂ (pag. 8)
- Obiectiv actual în mărirea productivității pădurilor: CRESTEREA PONDERII RĂSINOASELOR ÎN AREALUL NATURAL ȘI ÎN AFARA LUI (pag. 9)
- NOU, AN ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTECNIC DE MASĂ (pag. 10)
- Raportaj-anchetă: PRIN TERIERELE MECANICE, ÎN PRAGUL SEZONULUI RECE (pag. 11)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. BAIA, membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; dr. ina. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAUSU (redactor sef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei R.S.R., membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; ing. Sonia DIRADURIAN; ina. Trifă FANITA; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ina. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MURESAN, membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; prof. dr. dc. Irimia STAIU, membru corespondent al Academiei R.S.R., membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; dr. ina. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; ina. Constantin TOMAȘ; prof. dr. Tesu; ina. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile postale prin factorii postali și difuzorii publicitari. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința” București. Oficiul postal nr. 45 str. 13 Decembrie nr. 26 telefon 141516. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”. 40 000

CRONICĂ

Prin decret al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Giosan a fost eliberat din funcția de ministru al agriculturii și silviculturii, primind alte însărcinări. Prin același decret, în funcția de ministru al agriculturii și silviculturii a fost numit tovarășul Angelo Miculescu.

SOSIREA ÎN CAPITALA A ADREJUNTELOR MINISTRULUI AGRICULTURII AL S.U.A.

Miercuri după-amiază a sosit în Capitală Clarence Palmby, adjunct al ministrului agriculturii al S.U.A., care, la invitația Ministerului Agriculturii și Silviculturii, va face o vizită în țara noastră. Oaspetele american a fost salutat la sosirea pe aeroportul Băneasa de Ion Moldovan, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, precum și de reprezentanți ai ambasadei S.U.A. la București.

SPECIALIȘTII LEGUMICULTURII... ÎNVATA

Acțiunea de intensificare și diversificare a procesului de mecanizare în legumicultură este condiționată nu numai de dotarea unităților cu tractoarele și mașinile agricole necesare ci și de pregătirea temeinică a celor care trebuie să le utilizeze. Pentru a asigura această pregătire, un prim instructaj s-a desfășurat în cursul lunii octombrie, cu sprijinul cercetătorilor de la I.C.M.A. și cu participarea reprezentanților din toate județele țării. În prezent, un instructaj similar este în curs de desfășurare la casele agronomului din 15 județe. La el participă, timp de 10-15 zile, peste 900 de ingineri legumicultori din cooperative agricole și ingineri din întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, din zonele unde s-au organizat unități profilate pentru producerea de legume-marfă. Tema instructajului: cunoașterea și minuirea tractoarelor legumicole și a mașinilor aferente. Caracterul practic al acestei instruirii și exersarea atentă a cursanților constituie o serioasă garanție că cei chemați să rezolve problemele mecanizării legumiculturii vor stăpâni temeinic întregul proces tehnic.

PENTRU ÎMBUNĂȚĂRIEA APROVIZIONĂRII CU LEMNE A COOPERATIVELOR AGRICOLE ȘI A POPULAȚIEI SATEȘTI

În „Buletinul oficial” nr. 119 din 3 noiembrie 1969 au fost publicate instrucțiunile Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Ministerului Industriei Lemnului cu privire la măsurile pentru aplicarea dispozițiilor legale referitoare la îmbunătățirea aprovizionării cooperativei agricole de producție și populației satești cu materiale lemnoase de foc și de construcții.

MICROINTERVIU

Preocupări actuale în agricultura județului Bacău

— Citeva din noile preocupări în agricultura județului dumneavoastră?

Ne răspunde tov. ing. Dumitru GĂINA, directorul Direcției agricole a județului Bacău.

— Intrucit circa 25 la sută din suprafața arabilă reprezintă terenuri nemecanizabile cum sint cele de la cooperativele Glăvănești, Fumușelu, Odobesti, Parincea etc. ne preocupăm de o gospodărire cât mai bună a zonelor respective. Cu sprijinul specialiștilor de la Oficiul județean de specialitate am amplasat culturile, începând chiar cu însămintările din toamna aceasta, pe o suprafață de circa 10 000 de hectare, în fiști sau benzi interbete.

În prezent identificăm în zona bazinului Berheci-Zeletin terenurile cele mai degradate și cu pante excesiv de mari, modificându-le destinația agricolă, prin schimb cu terenuri bune, date de silvicultură în vederea plantării lor cu specii silvice valoroase, treptat, începând cu 1970. Aș vrea să subliniez că în subbazinul Dobrotfor se execută lucrări complexe de combatere a eroziunii solului pe mai bine de 2 000 de hectare.

Alteceva: în scopul protejării și refacerii structurii solului intenționăm ca în 1970, peste 75-80 la sută din suprafețele destinate plantelor de nutreț în zona de deal să fie cultivate numai cu lucerna (circa 2 000 de hectare). În acest scop, acum se munceste cu sîrjincă în multe cooperative, cum sint Găiceana (cu 300 de ha) și Izvorul Berheciului (cu 200 de

hectare), pentru asigurarea seminței. În sfîrșit, pe o suprafață de 400 de hectare organizăm loturi semincere ale direcției agricole, în vederea producerii de semințe de grămince perene, care în amestec cu plante leguminoase vor asigura o bună însămintare a benzilor interbete și interbetele potecilor și taluzelor din viile tinere de pe dealuri.

AL. ION

V. NISTOR

INCA 122 DE HECTARE PENTRU PRODUCEREA DE LEGUME ÎN SOLARIU

Pe lângă cele 6 întreprinderi intercooperatiste, în care sint asociate 28 de cooperative agricole, — deja constituite în județul Dolj, ce vor construi solarii necesare producerii de legume — la Birca, Băilești, Foișor, Goicea, Maglavit și Ostroveni — alte unități similare și-au propus de curind, să realizeze în cooperare construcții asemănătoare, și anume la: Castanova, Locusteni, Ghidici, Cetate, Dobrotesti și Lipov. Pentru anul viitor, încă 5 cooperative

din județ — Cetate, Găiceana, Găicea, Sadova și Damian s-au angajat să-și construiască singure solarii.

În total, 54 de cooperative agricole din județul Dolj, intrunite în 11 asociații intercooperatiste, vor cultiva în 1970 legume timpurii în solarii, avînd la dispoziție 12 sere — înmulțitor. Veniturile anuale ce se vor putea obține din culturile respective sint apreciate la aproximativ 50 milioane de lei.

În prezent, în județ se desfășoară acțiunea de construire a solarilor pe o suprafață de 122 de hectare.

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

O telegramă sosită zilele trecute la redacție ne înștiințează că, organizînd temeinic munca în cadrul celor 10 secții ale sale și desfășurînd larg întrecerea socialistă între mecanizatori, colectivul I.M.A. Mihăilești, județul Buzău, a îndeplinit planul anual de producție, realizînd veniturii în valoare de 14 825 000 lei, față de prevederile de 14 783 000 lei.

Unele amănunți despre activitatea acestei întreprinderi pot fi urmărite în cadrul raportajului anchetă publicat în acest număr, cu privire la pregătirea de iarnă a atelierelor mecanice.

INSTANTANEU

LA VÎNĂTOARE

Duminică a fost o zi de mare dilemă pentru cei ce îndrăgesc sportul, în general și pentru vînători, în special. Mo-

ștrul e lesne de înțeles: meciul de fotbal România—Grecia a coincis cu deschiderea sezonului de vînătoare la iepuri și fazani. Pînă la urmă, a învins pasiunea multora pentru sportul practicat, mai ales că desfășurarea meciului s-a putut a desfășura viziona meciului. Este un fapt remarcabil, dacă avem în vedere și previziunile nu tocmai bune în ce privește situația vînătorului din acest an. Dar, trecem la fapte, așa cum s-au petrecut, fără povești.

Am pornit spre Giurgiu. Primul popas — în fața filialei din localitate. De aici, ne-am continuat drumul pînă la pătura Gușu. Grupa de vînători — membri ai Asociației județene Ilfov — se așază în semicerc, în jurul tov. președinte Așăban, pentru cuvîntul de ordine și tragerea bilețelurilor. Fără prea multă vorbă, fiecare își ia locul în ștand. Un sunet de corn și încordarea pune stăpînire pe toți. Focurile de armă se succed unul după altul. După două bătăi în pădure, bilanțul este multumitor în... cocosi de fazani. Se iese și la cîmp pentru o vînătoare de iepuri la picior. După fiecare ieșire scăpat din încercuirea puștilor, se aud exclamații pătrunse de grija pentru o vînătoare rațională, care să asigure efectivul de reproducție în anul viitor.

Ospățul vînătoresc care a urmat s-a desfășurat în voie bună, cu glume și cîntece interpretate de Emil Gavris, în postură de... vînător.

După aceste clipe de destindere, vizionarea meciului de fotbal la televizor, cu toată desfășurarea sa dramatică, nu ne-a mai creat atîtea emoții ca altădată.

Buletin agrometeorologic

În intervalul 11-17 noiembrie, vremea a fost deosebit de călduroasă — temperaturile medii zilnice depășind valorile medii pluriannuale cu 3° la 11°. În ziua de 14 noiembrie s-au înregistrat cele mai ridicate valori (13° la 28°) ale temperaturii maxime a aerului. În sol, la adîncimea de 10 cm, temperaturile medii din ultima zi au oscilat între 5° și 8° în Transilvania și Banat, și 8° la 11° în cursul zonelor agricole. În vestul și nord-vestul țării, unde cerul a fost mai mult noros — la începutul și sfîrșitul intervalului — s-au semnalat precipitații slabe (sub 3 mm). Deficitul de umiditate în stratul arabil se menține în sudul și estul țării. În celelalte zone, umiditatea solului s-a ameliorat. Timpul probabil pentru intervalul 21-27 noiembrie: Vremea în curs de răcire. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea ploți locale, mai frecvente în jumătatea de nord-vest. Temperaturile vor fi cuprinse între -3° și 7° (izolat fiind mai coborîtă), iar maximele între 6° și 14°. Ceață dimineața.

CONSTITUIREA ACADEMIEI DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI SILVICE

(Urmare din pag. 1)

A fost dezbătut apoi proiectul de Statut al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură, care a fost adoptat de adunare în unanimitate.

În continuare a avut loc alegerea prin vot secret, pe buletine, a membrilor Academiei. Au fost aleși 17 membri de onoare, 45 membri titulari și 55 membri corespondenți.

Ca membri de onoare au fost aleși: Constantin Băicoianu, Teodor Bușniță, Nicolae Constantinescu, Nicolae Cornățeanu, Grigore Eliescu, Mircea Ionescu, Tudor Ionescu, Vasile Juncu, Gheorghe Mirică, Constantin Pinte, Rudolf Palocsay, Ioan F. Radu, Ioan Safta, Nicolae Săulescu, Nicolae Teodorcanu, Ioan C. Teodorescu, Nicolae Zamfirescu.

Ca membri titulari au fost aleși: Gheorghe Anghel, Gheorghe Băia, Gheorghe Bilteanu, Marcu Botzan, Bucur Schiopu, Nichifor Ceapoiu, Constantin Chiriță, Grigore Coculescu, Gherasim Constantinescu, David Davidescu, Iulian Drăcea, Gheorghe Drăgan, Nicolae Giosan, Vasile Gheție, Virgil Gilgor, Ana Hulea, Nicolae Hulpoi, Ion Lungu, Constantin Manolache, Teodor Martin, Angelo Miculescu, Mircea Moțoc, Nico-

lae Munțiu, Tiberiu Mureșan, Emil Negruțiu, Emil Negulescu, Grigore Obrejanu, Mircea Oporeanu, I. Popescu-Zeletin, Ilie Popovici, Alexandru Priadcentu, Eugen Rădulescu, Horia Săușanschi, Vasile Sonea, Irime Stăicu, Marin Stancu, Nicolae Stamatina, Nicolae Ștefan, Ștefan Teodorescu, Sava Timaru, Toma Dragoș, Gheorghe Văluță, Amilcar Vasiliu, Vasile Velican, Octavian Vlăduțiu.

Ca membri corespondenți au fost aleși: Dionisie Andronicescu, Petre Baniță, Tudorel Baicu, Constantin Bălan, Matei Berindei, Marin Capisizu, Ion Ceaușescu, Vasile Chiriac, Ecaterina Constantinescu, Ion Costache, Eugen Costin, Valeriu Cotea, Alexandru Covor, Mihai Cristea, Ion Davidoiu, Alexandru Dimeny, Aurel Dorneanu, Dumitru Dumitru, Nicolae Florea, Constantin Gip, Martin Hamar, Lucian Hatmanu, Constantin Ioniță, Andrei Lasany, Iuliu Laszlo, Aurel Lăpușan, Ion Lupe, Ion Maier, Bujor Mănescu, Ion Milescu, Ion Modoran, Ion Moldovan, Mihail Nagy, Marin Neagu, Traian Negruțiu, Cezar Nicolau, Klaus Niedermeier, Milu Oșlobeanu, Vasile Oțel, Fană Popa, Ion Popovici, Ion Puia, Cornel Răuță, Nicolae Rucăreanu, Aurel Săvescu, Emil Silvaș, Enache Sirbu, Sorin Sociu, Victoria Șuta, Vasile Teмиșan, Stan Țirlea, Petre Tomoroga, Ilie Vasilescu, Gheorghe Vineș, Emil Vlaicu.

Prezidiul ales al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură este format din prof. Nicolae Giosan, președinte, prof. Grigore Obrejanu și Nicolae Munțiu, vicepreședinți, Iulian Drăcea, Ana Hulea, Emil Negruțiu, Emil Negulescu, Mircea Oporeanu, Constantin Pinte, Nicolae Ștefan, Sava Timaru, membri. Secretar general a fost propus prof. Mircea Moțoc.

În numele Prezidiului, prof. Nicolae Giosan, președinte, a exprimat hotărârea de a depune toate eforturile pentru ca, prin mobilizarea permanentă a tuturor cercetătorilor din agricultură și silvicultură să fie îndeplinite înaltele îndatoriri ce revin noului for științific.

În cadrul lucrărilor a fost adoptată în unanimitate rezoluția Adunării de constituire a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură.

Pentru a-și îndeplini sarcinile deosebite ce-i revin, se arată în rezoluție, este necesar ca, în perioada imediat următoare, Academia de Științe Agricole și Silvicultură să-și concentreze activitatea în următoarele direcții:

— stabilirea principalelor domenii de cercetare științifică agricolă și silvică și a programelor prioritare, în funcție de potențialul existent al unităților de cercetare, de problemele majore ale agriculturii și silviculturii și de tendințele de dezvoltare a științei agricole și silvice pe plan mondial;

— urmărirea cu perseverență a creșterii eficienței cercetărilor și a valorificării în producția agricolă și silvică a rezultatelor obținute;

— stimularea în cel mai înalt grad a dezbaterilor științifice, a schimbului de păreri, încurajarea spiritului creator în gândirea teoretică și a poziției critice față de conservatorism și dogmatism în știință, promovarea ideilor novatoare și asigurarea climatului celui mai prielnic afirmării cadrelor valoroase;

— organizarea la un nivel calitativ superior a sistemului de producere a semințelor, a materialului săditor, a animalelor de reproducție pe întreaga țară și asigurarea de către Academie, prin unitățile proprii, a întregii cantități de sămânță elită la toate plantele de cultură necesare agriculturii.

În încheierea lucrărilor, a luat cuvântul tovarășul Iosif Banc.

Participanții la adunare au adoptat, într-o atmosferă de puternic entuziasm, o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU.

În telegramă se spune, între altele:

Adunarea de constituire a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură din Republica Socialistă România, întrunită în atmosfera de entuziasm și muncă plină de avânt creator cu care întregul nostru popor participă la edificarea socialismului, la îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, vă adresază, iubite tovarășe Ceaușescu, și prin dumneavoastră întregii conduceri de partid și de stat, un calduros salut, exprimând profundul devotament și marea dragoste pe care oamenii de știință și toți specialiștii din agricultură și silvicultură le nutresc față de Partidul Comunist Român și Comitetul său Central, față de dumneavoastră personal. Îngăduiți-ne, scumpe tovarășe Ceaușescu, să vă mulțumim din inimă pentru inițiativa de a se crea Academia de Științe Agricole și Silvicultură, un vechi deziderat al tuturor celor care muncesc în acest domeniu.

Participanții la adunare se folosesc de acest prilej pentru a-și exprima încă o dată deplină satisfacție pentru prețuirea de care se bucură activitatea de cercetare și sprijinul deosebit pe care-l primesc din partea partidului și statului în rezolvarea tuturor problemelor legate de sporirea continuă a producției agricole.

Dezbaterile care au avut loc au scos în evidență totală adevăratele cercetătorilor științifici din domeniul agriculturii și silviculturii, a cadrelor din învățământul superior agronomic și din producție față de prevederile Directivelor Congresului al X-lea al partidului, a căror aplicare va asigura perfecționarea continuă a economiei, științei și culturii în țara noastră, ridicarea nivelului de trai al poporului.

Lucrările adunării de constituire au reliefat hotărârea tuturor cadrelor angajate în cercetarea științifică agricolă și silvică, de a lega mai strâns activitatea de cercetare de nevoile producției, de a aduce o contribuție sporită la asigurarea progresului continuu al agriculturii și silviculturii românești.

IMPERATIVUL SĂPTĂMÎNII

RECUPERAREA RĂMÎNERILOR ÎN URMĂ

Cu toate că, în general, campania agricolă de toamnă este pe terminată, totuși, în unele județe recoltarea porumbului și a sfeclii de zahăr, la fel ca și arăturile și fertilizările de toamnă nu sînt încă încheiate. În județele Arad, Caraș-Severin, Cluj, Constanța, Ialomița și Timiș, porumbul nu a fost recoltat în totalitate, iar în județele Buzău, Constanța, Dimbovița, Dolj, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Olt, Prahova, Teleorman, Timiș și Vrancea, importante cantități de sfeclă mai stau încă în pămînt. Paralel cu terminarea recoltărilor, în săptămîna care urmează trebuie intensificată acțiunea de încheiere a arăturilor de toamnă, lucrare realizată pînă în prezent doar în proporție de 66 la sută în cooperatiile agricole. Pentru aceasta, este absolut necesară o cit mai judicioasă planificare a tractoarelor și a forței de muncă.

În sectorul zootehnic realizarea efectivelor de animale planificate și în special a celor matcă este una din problemele centrale, acestea constituind baza de pornire și pentru realizarea planului pe anul viitor. La bovine, la 1 noiembrie a.c. efectivele planificate pentru sfîrșitul anului nu erau realizate decît în proporție de 94 la sută. La acest deficit au contribuit în primul rînd județele Cluj, Timiș, Olt, Iași, Mureș, Arad, Botoșani, Satu-Mare, Sibiu și Suceava, unde, ca urmare a vînzărilor, a numărului mare de mortalități și a sacrificărilor de necesitate nerealizările sînt îngrijorătoare. În privința efectivelor de vaci și juninci, cele mai mari rămîneri în urmă se constată în județele Mureș, Cluj, Olt și Dolj. Dacă în județele Arad, Brașov, Prahova și altele s-au cumpărat mii de animale, peste efectivele planificate, în județele Teleorman, Olt, Cluj, Bacău, Mureș și Tulcea, volumul cumpărărilor este cu totul nesatisfăcător. Se impune deci, ca în perioada imediat următoare să se depună toate eforturile pentru recuperarea rămînerilor în urmă. Un accent deosebit trebuie pus pe creșterea întregului efectiv de vițele, urmînd ca acestea să nu fie destinate abatorului înainte de a fi controlate. De asemenea, efectivele de porcine sînt realizate abia în proporție de 88 la sută, cu mult sub prevederi situîndu-se județele Constanța, Dolj, Ilfov, Teleorman etc. La această specie nerealizările sînt cauzate de numărul redus de purcei obținuți la o fătare și de numărul exagerat de mortalități. La fel ca și în sectorul bovin, în zilele care urmează atenția trebuie îndreptată spre realizarea, în primul rînd a efectivelor matcă și spre asigurarea unui număr de scrofițe pentru reproducție, în proporție de cel puțin 50 la sută din totalul scroafelor. Tot sub nivelul sarcinilor planificate se află și efectivul de ovine. Datorită natalității scăzute, a defecțiunilor în procesul de reproducție și a numărului mare de mortalități, în județele Botoșani, Bacău, Vaslui și altele, numărul ovinelor a scăzut.

În privința livrărilor către fondul de stat, deși la taurine adulte se manifestă tendința depășirii sarcinilor stabilite, la tineretul bovin, datorită slabei organizări a procesului de îngrășare, livrării animalelor la greutatea sub cele planificate, cum este cazul județelor Bistrița-Năsăud, Cluj, Suceava, Harghita și altele, planul anual s-a realizat în proporție de abia 68 la sută. Cît privește carnea de porc, o serie de județe, cum ar fi Olt, Ilfov, Teleorman, Botoșani, au realizat pînă în prezent sub 50 la sută din volumul contractelor încheiate.

Nu trebuie scăpat din vedere că de sfîrșitul anului ne mai desparte o perioadă scurtă de timp și că mai dispunem de posibilități pentru a recupera o bună parte din nerealizările semnlate. Este de datorită direcțiilor agricole județene, a specialiștilor și cadrelor de conducere din unități să depună toate eforturile pentru redresarea situației existente. O atenție deosebită trebuie acordată asigurării furajelor și în special a concentratelor pentru porci și păsări. Așa cum a indicat Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în fiecare unitate agricolă trebuie să existe pînă la 31 noiembrie o situație clară a disponibilului de furaje, a modalităților de acoperire a deficitului, a modului de administrare a lor economică, pe specii și categorii de vîrstă.

Imagine din timpul lucrărilor adunării

Foto: AGERPRES

ARĂTURILE DE TOAMNĂ — PRINCIPALA PREOCUPARE A MECANIZATORILOR

Paralel cu stringerea recoltei de pe ultimele suprafețe, unitățile agricole se preocupă de pregătirea condițiilor menite să asigure producția anului viitor. Centrul atenției s-a mutat deci, în această perioadă, către executarea arăturilor de toamnă. Prezentăm în cele ce urmează unele aspecte apărute în organizarea și desfășurarea acestor lucrări în județele Timiș și Brăila.

Rolul deosebit de important al arăturilor de toamnă este binecunoscut. Consecințele păgubitoare ale „omiterii” acestei acțiuni din complexul agrotehnic l-au simțit și unele cooperative agricole din județul Timiș, care au tras, de aici, concluziile necesare. „Nu vrem să mai pățim ca anul acesta — ne-a declarat Milos Jivanov, președintele cooperativei agricole din Sînmartinu Sîrbesc — când prin neefectuarea, în toamnă, a arăturilor pe 300 ha am păgubit, la fiecare hectar, cîte 1000 kg de porumb-știu-leți. De aceea, la noi, pe toate cele 1800 hectare executarea arăturii se apropie de sfîrșit. Mecanizatorii de la I.M.A. Peciu Nou s-au străduit și au reușit să realizeze numai lucrări de calitate. Sintem mulțumiți de ei.”

Mulțumirea este, credem, reciprocă, deoarece la rîndul lor, mecanizatorii din această întreprindere se bucură de o stimă deosebită atît din partea conducerei cooperativei agricole, care le asigură hrană caldă de trei ori pe zi și ceai fierbinte la cîmp, pe vreme rece, cît și din partea I.M.A., care a dotat cu cabine toate tractoarele.

Ritmul cu care s-a lucrat la Sînmartinu Sîrbesc este și urmarea firească a eliberării din timp a terenurilor.

Dar nu toate cooperativele înțeleg să sprijine munca mecanizatorilor. La C.A.P. Dinaș, de pildă, arăturile sînt rămase în urmă (pînă la 13 noiembrie erau arate doar 400 din cele 1220 ha planificate) peitru că ritmul de eliberare a terenului este lent. La Șag, mecanizatorii — tot de la Peciu

Nou — se plîng de faptul că nu li se asigură hrană caldă și îndestulătoare, dar președintele cooperativei — Vasile Cica, rămîne indiferent.

În ciuda acestor greutăți, la I.M.A. Peciu Nou s-a lucrat în ultima vreme cu maximă intensitate. Viteza zilnică stabilită inițial a fost mereu depășită.

În întregul județ Timiș se înregistrează, de altfel, o simțitoare accentuare a ritmului de execuție a ogoarelor. Toate întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, cu excepția celor din Freciduri și Biled, depășesc viteza zilnică de lucru planificată. În același timp s-a luat măsura de a se deplasa tractoarele din unitățile care au terminat arăturile la cele rămase în urmă. Există astfel suficiente garanții că lucrările vor fi încheiate pînă la sfîrșitul lunii.

Mai puțin satisfăcător se desfășoară arăturile în județul Brăila, lucru oglindit și de faptul că ele nu s-au executat decît pe 71 la sută din suprafață.

Există, e drept, o serie de unități care au înțeles importanța acestei lucrări și care au depus eforturi pentru eliberarea grabnică a terenurilor, creînd astfel front de lucru mecanizatorilor. Așa se petrec lucrurile la cooperativele agricole Ștefan Gheorghiu, Latinu, Baldovinești, Chiscoani și Șușești, unde planul de arături s-a îndeplinit în proporție de 80—90 la sută. Dar, în marea majoritate a unităților rezultatele sînt slabe, repetîndu-se greșeli făcute și în alți ani. Așa, de pildă, la cooperativa din Agana porumbul s-a arat, toamna trecută, numai pe 60 la sută din suprafață. Pe terenurile neogorite producțiile au fost de 1000—1500 kg/ha, față de 4000—4500 kg/ha cît s-a realizat pe cele arate la timp. O pagubă însemnată din care nu s-a învățat nimic. Aci, la 12 noiembrie, nu participau la muncă decît 60 din cei 700 de mecanizatori ați de cînci, deși pe mari întinderi cocenii nu erau tăiați și chiar porumbul nu era recoltat. Urmarea: s-au executat arături doar pe 40 la sută din suprafața planificată. Nici președintele Ion Popa, nici inginerul Gh. Ciocea nu par îngrijorați de această situație. Pe terenurile cooperativei din Spiru Haret, mecanizatorii sînt aceia care pleacă pe cîmp în căutarea de teren liber, dar se întorc dezamăgiți.

Deficiențele organizatorice se întîlnesc nu numai în cadrul cooperativei. La C.A.P. Jirlău, mecanizatorii au unde lucra o săptămînă în șir, dar dese defectiuni ivite la tractoare, lipsa de becuri, de instalații electrice corespunzătoare nu au permis secției să organizeze suficiente schimburi prelungite. Adăugînd și faptul că tractoriștii, neavînd asigurată hrană caldă pierd mult timp cu masa în sat, nu e de mirare că la cooperativa din Jirlău mai sînt de arat încă 1000 de hectare.

Ținînd seama că în foarte scurt timp vor mai trebui arate circa 40 000 ha, se cer întreprinse măsuri urgente și eficiente pentru ca toate cele 127 de tractoare planificate la această acțiune să lucreze în ritm continuu și cu randament maxim.

Ing. Adam RACHITOVAN
Gh. ȘTEFAN

Element esențial în sporirea producției culturilor de primăvară: efectuarea arăturilor de toamnă. În fotografie: pe tarlalele I.A.S. Alexandria, județul Teleorman.

Foto: C. DUMITRU

OPINII

ERBICIDELE SĂ FIE FOLOSITE MAI INTENS

În ultimele două decenii, agricultura noastră socialistă a fost dotată cu un număr mereu în creștere, de tractoare, combine și alte mașini agricole. La unele combine, cu mare pondere, cum sînt cerealele păioase, procesul tehnologic este aproape în întregime mecanizat. Progrese importante s-au făcut în acest sens, și la cultura porumbului prășit. S-au extins, totodată, pe milioane de hectare, soiuri și hibrizi de mare producție.

Simțitor s-au mărit și cantitățile de îngrășăminte. Totuși în acest an cu precipitații foarte multe în timpul verii, producțiile medii, pe țară, la grâu și porumb se situează sub nivelul posibilităților create. Principala cauză, în special la cultura porumbului, o constituie prezența buruienilor. Datorită ploilor abundente din mai și iunie, care au continuat, în unele zone din țară, și în lunile următoare, metoda clasică „a prășitului cu sapa” s-a dovedit insuficientă pentru distrugerea buruienilor. Ca urmare, pe zeci de mii de hectare culturile au fost compromise. Pe alte suprafețe prășitul s-a făcut cu multă întîrziere, atît din cauza timpului nefavorabil, cît și din lipsa brațelor de muncă care se resimte tot mai mult, în special în zonele industriale. Recolta pierdută astfel din cauza buruienilor se poate evalua la peste 900 milioane de lei. Este un tribut enorm în bilanțul economiei naționale.

Din această situație agricultura va putea să iasă numai cu ajutorul industriei constructoare de mașini și al industriei chimice, cu alte cuvinte prin intensificarea procesului de mecanizare și chimizare. Dacă în ceea ce privește

îngrășămintele și, în bună parte, insectofungicidele, problema este oarecum rezolvată, despre utilizarea erbicidelor, în țara noastră, se poate vorbi mai puțin. De zece ani, industria chimică pune la dispoziția agriculturii un singur erbicid: diclordon sodic pe bază de 2,4-D, ceea ce este cu totul insuficient.

Fabricarea de către industrie a unor noi erbicide trebuie să fie precedată de cercetări agricole pentru a se stabili produsele de perspectivă. Asemenea încercări s-au făcut începînd din 1959 în cadrul I.C.C.P.T. — Fundulea. S-au încercat sute de erbicide, de la circa 30 de firme străine. Unele dintre ele, cum ar fi cele pe bază de triazine (atrazin, simazin, prometrin) s-au dovedit de mare utilitate pentru țara noastră, încă din 1962. Au trecut însă șapte ani de cînd agricultura a cerut industriei chimice fabricarea atrazinului. Produsul va ajunge, probabil, pe ogoare în primăvara anului 1971.

Numeroasele date experimentale, adunate timp de un deceniu, dovedesc că folosirea atrazinului ne dă posibilitatea să obținem producții de peste 3500—5000 kg de porumb-boabe la hectar, fără nici o prășală manuală. Cercetările — care au un ciclu de 5 ani — demonstrează că e posibilă cultura porumbului (pe terenuri fără buruieni perene) după o nouă tehnologie, denumită „minimum tillage”, în care procesul tehnologic de la arat și pînă la recoltă necesită doar 4—5 treceri cu tractorul, în loc de 10 cîte sînt necesare în cultura fără erbicide. Rezultatele acestor cercetări au trecut în practica multor întreprinderi din țară de stat. De exemplu, I.A.S. Borănești practică

de 4—5 ani cultura porumbului fără prășile manuale, folosind erbicide. În perioada 1964—1969, producțiile medii au fost de 4500—7000 kg/ha (în funcție de condițiile climatice) în timp ce în perioada 1960—1963, cînd nu se foloseau erbicide, ele au oscilat între 3300—4700 kg/ha. Tot așa de concludente sînt și rezultatele din Lunca Dunării, la I.A.S. Giurgiu: pe suprafețele de porumb tratate cu erbicide s-au recoltat an de an peste 6000 kg/ha (în condiții de cultură necirigată) în timp ce pe suprafețele netratate cu erbicide producția a fost de 2500—4000 kg/ha.

Eficiența erbicidelor este deosebită și în condiții de irigare. După cum se știe, cercetările I.C.C.P.T. au demonstrat posibilitatea obținerii, în cultură irigată, a peste un vagon de porumb-boabe la hectar. Iată însă că unele unități agricole au aplicat întocmai recomandările institutului privind agrotehnica și hibridul cel mai productiv și, cu toate acestea, pe mii de hectare irigate producția n-a depășit cu mult 4000—5000 kg/ha tot din cauza buruienilor. Acestea avînd la dispoziție apă și îngrășăminte din abundență, se dezvoltă luxuriant în detrimentul plantelor de porumb. Prin folosirea erbicidelor devine posibilă obținerea unor producții de peste 8000—10000 kg/ha fără nici o prășală manuală.

Și în cazul altor plante de cultură — cartofi, floarea-soarelui, soia, mazăre, lucernă — s-au acumulat rezultate experimentale care demonstrează că erbicidele sînt un factor important în sporirea producției la hectar. Pentru grâu au apărut numeroase erbicide, care depășesc cu mult eficacitatea celor

pe bază de 2,4-D, iar cultura orezului nu se mai concepe fără erbicide ca Ordram, Stam, Weedar etc.; în cultura cartofului și florii-soarelui, de mare perspectivă pentru țara noastră este erbicidul Prometrin, care își găsește aplicabilitate și în combaterea buruienilor din multe culturi legumicole: ceapă, morcovi, țelină etc. Treflanul, în combinație cu alte erbicide, este suficient în combaterea buruienilor din culturile de soia și floarea-soarelui, precum și în culturile de roșii, vinete și ardei. Combaterea buruienilor, vinete cu ajutorul atrazinului își va găsi o largă aplicabilitate în plantațiile viticole. Folosirea erbicidelor are mari perspective și în livezile de pomi fructiferi.

Nu trebuie să se uite că, în perioada 1971—1975 forța umană din agricultură se va diminua tot mai mult dar suprafața agricolă va rămîne aceeași. O singură soluție există: să executăm „prășitul și plivitul chimic”, cu ajutorul erbicidelor. Traducerea în viață a sarcinilor prevăzute în Directivele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, ca producția agricolă să crească cu 28—31 la sută în perioada 1971—1975 va fi posibilă deci, printr-un sprijin substanțial din partea industriei chimice în ceea ce privește fabricarea erbicidelor, cel puțin pentru principalele plante de cultură. Totodată, este necesar să se desfășoare o amplă programă tehnică, deoarece folosirea erbicidelor este o armă cu două tăișuri: o aplicare corectă duce la obținerea unor însemnate sporuri de producție, în timp ce aplicarea lor incorectă poate provoca pierderi de recoltă, irosirea de bani, compromiterea unei metode noi menite, de fapt, să revoluționeze agrotehnica.

Dr. N. SARPE
șef de laborator
la I.C.C.P.T.—Fundulea

ÎN JUDEȚUL OLT

Întârzieri nejustificate în asigurarea bazei materiale a producției de legume

Legumicultura județului Olt pornește pe noi coordonate. Concentrarea producției, profilarea și specializarea prind contur odată cu lansarea cifrelor de plan pentru anul 1970. Până în prezent se ocupau de legumicultură 127 de cooperative agricole, care afectau acestei culturi între 5 și 170 ha. În anul viitor producția de legume pentru comerț va fi asigurată numai de 38 de cooperative, care vor cultiva — fiecare — între 100 și 130 ha. Astfel, suprafața totală cultivată în aceste unități va ajunge la 4.150 ha, de pe care urmează să se realizeze o producție medie de circa 25 tone de legume la ha. Restul unităților cooperatiste vor cultiva suprafețe variind între 10 și 30 ha, pentru consumul local.

Concentrarea producției de legume presupune însă nu numai o justă repartizare a suprafețelor ci și crearea unor condiții optime pentru ca procesul tehnologic să se desfășoare la un nivel superior, menit să permită obținerea unor recolte maxime. Îndeplinirea acestei cerințe face obligatorie asigurarea bazei materiale, în primul rând a construcțiilor destinate producerii de răsaduri și culturilor extratimpurii și timpurii.

Urmărind modul în care se îndeplinește acest deziderat în județul Olt se constată că situația nu este deloc satisfăcătoare.

Obiectivele care urmează să între-

în funcțiune anul viitor sînt bine precizate. Este vorba de o suprafață de 62 hectare de solarii noi, care au fost grupate în cinci asociații intercooperatiste. Pentru realizarea răsadurilor, s-a prevăzut la fiecare, construirea de sere înmulțitor și de solarii încălzite, pentru repicat, unde plantele vor rămâne până cînd vor fi plantate în solar sau în cîmp.

Întârzierea cu care au fost atacate aceste obiective și ritmul lent în care se desfășoară lucrările pun sub semnul întrebării terminarea lor în timp util. La cooperativele din Izbiceni și Sprincenata, fiecare avînd de amenajat cîte 10 ha de la solarii noi, aceste construcții nu au fost amplasate. Este drept, la Izbiceni s-au construit solarii pe o suprafață de două hectare. Dar, din exces de zel, conducerea cooperativei nu a cerut avizul nici unui specialist. Lucrările au fost amplasate greșit, de-a curmezișul unei pante, ceea ce ar face imposibilă irigarea pe brazde lungi și mecanizarea. Fără o revedere a amplasării, scopul principal al acestei construcții nu ar fi, deci, atins.

Greoi se desfășoară lucrările de realizare a serelor înmulțitor și a solarilor încălzite, prevăzute să se construiască la — Scornicești, Slăveni, Drăgănești-Olt, Izbiceni și Sprincenata — pe cîte 1.000 m.p. și, respectiv, 4.000 m.p.

Care este stadiul desfășurării lu-

crărilor? La Slăveni, Curtișoara, Drăgănești-Olt au fost montate cofrajele pentru turnarea fundației la sere. S-a constatat însă că la Slăveni, amplasarea serej ca și a centralei termice s-au făcut greșit, ceea ce va necesita o serie de remedieri, care vor duce, bineînțeles, la unele întârzieri în execuție. La Izbiceni și Sprincenata aceste lucrări nici nu au fost amplasate, unitățile fiind înștiințate cu întârziere de această obligație.

Problema materialelor nu poate fi ridicată de nici o unitate. Există, de asemenea, fonduri suficiente pentru aceste lucrări, acordîndu-se credite în valoare de opt milioane de lei. Forța de muncă există, dar ea nu e bine dirijată: brigăzile de construcții din majoritatea cooperativele au terminat lucrările pe care le aveau pentru sectorul zootehnic și acum unii au început să lucreze la particulari.

Toate aceste fapte demonstrează că la Direcția agricolă județeană nu s-au tras deloc învățăminte din experiența tristă a acestui an: nerealizarea producției medii la hectar și a producției totale de legume care a fost o consecință și a nerealizării construcțiilor planificate. Amînat — cele mai multe dintre ele — pentru primăvară, solarile nu s-au putut construi decît pe 62 ha din cele 75 ha planificate. O bună parte dintre construcții s-au terminat tîrziu, ceea ce a făcut ca răsadurile să fie plantate odată cu cele din cîmp sau, cel mult, cu o săptămînă mai devreme. Consecința: producția mică și tîrzie.

Situația nu trebuie să se mai repete. Direcția agricolă este dator să acorde un sprijin mai substanțial cooperativele deoarece de realizarea acestor construcții depinde în cea mai mare măsură posibilitatea obținerii producției de legume planificate.

Este timpul să se treacă cu toată seriozitatea și cu toate forțele la realizarea obiectivelor propuse, pentru că numai astfel se poate asigura o bază solidă producției de legume timpurii a anului viitor.

S. CONSTANTIN

ÎN TEHNOLOGIA REPARAȚIILOR LA TRACTOARE ȘI MAȘINI AGRICOLE

SOLUȚII NOI DE SPĂLARE A PIESELOR

Un colectiv de cadre didactice de la Institutul politehnic din Timișoara, condus de conf. dr. T. TECUȘAN, a elaborat formula unei noi soluții, de mare eficiență, pentru spălarea și degresarea pieselor de tractor și mașini agricole. Discuția, pe care colaboratorul nostru, ing. I. Faur a purtat-o cu conducătorul acestui colectiv, a scos în evidență avantajele acestei soluții și posibilitățile de a fi folosită în practică.

Se știe că unitățile specializate în repararea tractoarelor și mașinilor agricole dispun astăzi de linii tehnologice moderne, ceea ce face posibil ca procesul tehnologic să se desfășoare pe posturi specializate, deci în condiții de randament maxim. Există însă unele faze ale acestui proces care mai ridică încă unele probleme. Este vorba de spălarea și degresarea pieselor.

Soluția folosită în prezent, pentru spălarea pieselor, în toate uzinele de reparații, este formată din apă și sodă caustică. Pentru spălarea, de pildă, în instalațiile tip tunel, special construite în acest scop, a circa 50 de motoare este necesară o cantitate de 270 kg de sodă caustică. Trebuie însă remarcat că piesele din aluminiu, rulmenții, pompele de injecție, garniturile din piele sau din cauciuc, nu pot fi introduse în aceste instalații, deoarece sînt atacate de soluția de sodă caustică. Pe de altă parte, această soluție, toxică pentru om, are o influență negativă asupra sănătății celor ce o folosesc.

Cercetările colectivului timișorean au urmărit tocmai remedierea acestor neajunsuri. Ele s-au soldat cu elaborarea unor noi soluții de spălare și degresare, care s-au dovedit mult mai avantajoase: au o eficiență mai bună și un preț de cost mai scăzut decît soda caustică folosită în prezent și, totodată, nu sînt dăunătoare sănătății omului. Aceste rezultate au fost puternic evidențiate de experiențele efectuate atît în laborator cit și la Uzina de reparații din Arad, unde noile soluții au fost folosite în condiții de lucru obișnuite.

Dintre variantele încercate, cele mai eficiente s-au dovedit soluțiile notate de autori cu nr. 3 și nr. 4. S-a constatat că eficacitatea lor este aproximativ aceeași cu a unei soluții de sodă caustică în concentrație de 6 la sută și, în același timp, au un preț de cost mult mai redus. Astfel, în timp ce prețul unui metru cub de soluție de sodă caustică este de 96 lei, al soluției nr. 3 este de 75 lei, iar al soluției nr. 4, de 19,50 lei (cînd se folosește în concentrație de 20 g/l) sau de 39 lei (cînd concentrația este de 40 g/l). Pentru o spălare eficientă, temperatura băii nu trebuie să coboare sub 80°C.

În același timp, deoarece piesele de aluminiu, rulmenții, garniturile de cauciuc etc. nu sînt atacate de aceste noi soluții, nu sînt necesare nici instalații speciale de spălare. În timpul utilizării lor nu se degajă vapori toxici, soluțiile nefiind, deci, dăunătoare sănătății omului. De aceea, instalațiile de spălare necesare sînt mai puțin pretențioase în ceea ce privește asigurarea unei ventilații corespunzătoare.

Prepararea se face prin amestecarea substanțelor componente în butoaic, în raport cu capacitatea băilor de spălare. Deoarece printre componente se numără și silicatul de sodiu, care are tendința de pietrificare, acesta se introduce în vasul de amestec numai cu puțin timp înainte ca soluția să fie trecută în baia de spălare.

Aceste avantaje — și altele — pledează pentru generalizarea utilizării soluției nr. 4 în concentrație de 20 g/l, pentru spălarea pieselor mai puțin murdare, sau în concentrație de 40 g/l cînd piesele sînt foarte murdare.

Bineînțeles, generalizarea utilizării acestor soluții în toate unitățile de reparații presupune introducerea lor în fabricație pe scară industrială, în unitățile specializate în producerea de detergenți, din țară. Autorii se angajează să colaboreze cu întreprinderile respective în faza de fabricație și omologare, punînd la dispoziție documentația necesară.

După cum se știe, în anii din urmă, zonele pomicole ale țării au cunoscut o intensă acțiune înnoitoare. Anual au fost plantate însemnate suprafețe, patrimoniul pomicol fiind în prezent reprezentat de aproape 420.000 ha.

Pe baza sarcinilor prevăzute în planul de stat, plantațiilor existente li se vor adăuga în toamna acestui an și în primăvara anului 1970, noi suprafețe. În această perioadă, în unitățile agricole socialiste vor trebui efectuate plantări pe aproximativ 10.000 ha, din care 8.500 ha vor trebui realizate în cooperativele agricole de producție. Un mare număr de pomi (circa 2 milioane) este destinat plantărilor în gospodăriile populației. Peste 60 la sută din suprafețele prevăzute sînt concentrate în județele Dimbovița, Vilcea, Gorj, Olt, Timiș, Bihor, Satu Mare.

În acest an, pe baza materialului săditor asigurat, vor putea fi plantate peste 850 ha cu coacăz negru, zmeur de grădină, alun și trandafir de dulceață din soiuri valoroase.

Pentru realizarea unor plantații moderne, destinate să asigure cît mai bine cerințele comerțului de fructe, în afara suprafeței de circa 1.300 ha de livezi intensive ce se vor realiza în unitățile de stat, cooperativele agricole sînt pregătite să efectueze, la rîndul lor, astfel de livezi pe mai bine de 3.000 ha.

O primă condiție a realizării unor plantații încheiate și bine consolidate o constituie pregătirea terenului. Se știe că, cele mai frecvente neajunsuri întîlnite în plantațiile tinere și, mai ales, apariția unui număr mare de goluri în primii ani, provin din faptul că nu se pune suficient accent pe amenajarea și pregătirea din timp a terenului în vederea executării plantațiilor în toamnă. Or, afinarea adîncă a solului, amenajarea terenului în terase, lichidarea denivelărilor, executarea drumurilor, asigurarea apei, constituie

Combaterea principalelor boli ce se produc la fructe este în atenția cercetătorilor stațiunii experimentale pomicole Voinesti, județul Dimbovița. În fotografie: dr. ing. Victoria Suta, cercetător principal și Galina Andrei, la lucru în laborator.

Foto: AGERPRES

ÎN POMICULTURĂ

PLANTĂRILE DE TOAMNĂ — O ACȚIUNE DE ÎNALTĂ TEHNICITATE

condiții primordiale în reușita plantațiilor.

Materialul săditor este, de asemenea, un factor hotărîtor în realizarea unor plantații bine încheiate.

Procurarea materialului săditor, transportul lui de la pepiniere, păstrarea și plantarea, trebuie să se desfășoare cu participarea nemijlocită a specialiștilor.

Multe unități pepiniéristice și-au cîștigat o bună reputație în relațiile cu pomicultorii, materialul furnizat de ele avînd garanția certificată sub raportul ca-

lității, sănătății și autenticității. Se numără, printre acestea, pepinierele Măgurele — județul Prahova, Geoagiu — județul Hunedoara, Bistrița, Aiud — județul Alba, Drăgășani — județul Vilcea etc. Există condiții și este absolut necesar ca toate unitățile pepiniéristice să se bucure de o asemenea reputație. Din păcate, pepinierele pomicole Balasan — județul Dolj, Slătioara — județul Olt, Vaslui, Găești, Alexandria, Bîrlad, Smîrdan — județul Galați etc., obțin

încă randamente scăzute; datorită neglijențelor, în aceste unități au apărut chiar unii dăunători de carantină. Sînt necesare măsuri urgente și energice pentru îndreptarea neîntîrziată a acestei situații.

Procentul de prindere și uniformitatea pornirii în vegetație a pomilor depind, în foarte mare măsură, și de respectarea epocii de plantat. Faptul că nu se pune suficient accent pe plantările de pomi în toamnă, poate avea urmări dîntre cele mai proaste asupra reușitei plantațiilor. Acțiunile întreprinse cu ani în urmă în județele Argeș, Vilcea, Prahova, Bistrița, pentru executarea de plantări în toamnă, s-au soldat cu rezultate deosebit de bune. Dimpotrivă, în alte județe printre care se numără Maramureș, Iași, Vaslui, Gorj, Hunedoara, Timiș, unde se obișnuiesc, îndeosebi plantări de primăvară, în terenuri pregătite adesea concomitent cu plantatul, livezile au încă din primul an multe goluri. De aceea, plantările trebuie să se afle acum în plină desfășurare.

În actualele condiții economice și tehnice, plantațiile vor trebui să fie realizate după cele mai noi procedee tehnice, care, permițînd utilizarea pe scară largă a mijloacelor mecanice de lucru să determine, în final, reducerea consumului de forță de muncă manuală și scăderea prețului de cost al produselor. O asemenea cerință se realizează în primul rînd prin organizarea rațională a terenului în parcele lungi, uniforme, amenajarea de terase largi, continui, mecanizabile, plantarea la distanțe accesibile circulației tractoarelor printre rînduri și, bineînțeles, prin conducerea creșterii pomilor în sensul facilitării folosirii mijloacelor mecanice.

Dr. ing. Gh. STANCIU
director
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

FINISAREA, ETAPĂ IMPORTANTĂ ÎN VALORIFICAREA ANIMALELOR PENTRU CARNE

Una din trăsăturile caracteristice ale zootehniei moderne o reprezintă introducerea pe scară tot mai largă a sistemelor intensive de exploatare a animalelor. În acest context al orientării actuale se înscrie și tehnologia îngrășării intensive a animalelor, prin care se urmărește ca, în minimum de timp, să se obțină o cantitate maximă de carne de calitate superioară și la un preț economic.

Pentru realizarea acestor cerințe obiective este necesar ca, în procesul îngrășării, să se respecte o tehnologie de întreținere și hrănire bine delimitată în timp. De modul cum este respectată tehnologia preconizată pentru faza de creștere, îngrășare și finisare, depind și rezultatele finale ale îngrășării, deoarece, așa cum se cunoaște, în prima perioadă se favorizează o dezvoltare corporală maximă, în cea de a doua, depunerea unei cantități cât mai mari de carne, iar în cea de a treia, depunerea de grăsime.

Îngrășarea intensivă permite exteriorizarea maximă a potențialului animalului, corespunzător fiecărei faze în parte.

Atunci când particularitățile biologice menționate nu sînt valorificate la intervalul de vîrstă corespunzător, producția de carne obținută de la un animal se diminuează atît sub raport cantitativ, cît și calitativ. Deocamdată, nu dispunem de baza materială necesară ca întregul efectiv de animale — provenit de la toate speciile — destinat pentru producția de carne să fie supus îngrășării intensive imediat după naștere. În majoritatea unităților agricole este dominant sistemul semi-intensiv, care presupune dirijarea pentru îngrășare a animalelor semi-adulte sau adulte reformate. În aceste condiții, faza cea mai importantă de îngrășare o reprezintă cea cunoscută sub denumirea de finisare.

Fără îndoială, finisarea reprezintă o necesitate economică atît în cazul animalelor exploatare în condiții intensive cît și semi-intensive, deoarece influențează direct și nemijlocit aspectul comercial și însușirile calitative ale cărnii.

La îngrășarea în sisteme intensive, problema finisării se pune diferit de la o specie la alta și de la o specialitate la alta. Se urmărește ca, prin sortimentele de furaje folosite, proporția în care acestea participă la valoarea nutritivă a rației, raporturile în care se găsească principiul nutritiv plastic față de cei energetici în rație, durata perioadei de finisare etc., să se confere carcasei și cărnii însușirile calitative solicitate de consumatorul intern și extern.

În general, perioada de finisare impune ca la speciile monogastrice să se excludă sau să se limiteze folosirea în rație a unor furaje care pot imprima cărnii gust și miros particular, cum este făina de pește. La puii broiler, această măsură trebuie luată cu 30—35 zile înaintea livrării lor, iar la porci — cu 70—80 de zile anterior. De asemenea, pentru anumite direcții de exploatare, cum este cazul porcilor pentru bacon, să se limiteze conținutul în porumb al amestecurilor de concentrate, deoarece favorizează depunerea unei grăsimi de consistență moale, necorespunzătoare condiției de calitate impusă la acest tip de îngrășare. Majorarea conținutului în orz, mazare, cartofi etc. în amestecul de concentrate va determina depunerea unei grăsimi calitative, sub aspectul condiției impuse de tehnologia de prelucrare.

La rumegătoare, durata de finisare este de 90—100 zile pentru tineretul taurin îngrășat în condiții intensive și de 60—70 zile la tineretul ovin. În acest interval este necesar ca, din valoarea nutritivă a rației, concentratele să reprezinte 65—70 la sută, restul fiind asigurat cu nutrețuri fibroase.

Animalelor valorificate pentru carne la vîrstă foarte tină — de 60—70 zile pui și bobocii broiler, de 100 zile viței pentru carne albă și miei — în perioada de finisare trebuie să li se administreze rații cu un raport calorico-proteic mai larg, care să favorizeze, concomitent cu depunerea de carne și o depunere moderată de grăsime pe suprafața corpului și intramuscular.

Prin raportul calorico-proteic se exprimă cantitatea de energie (metabolizabilă sau productivă) ce revine la un

procent de proteină (brută sau digestibilă) din rație.

Cercetările au demonstrat că, în acest scop, se pot folosi, cu foarte bune rezultate pentru puii broiler, rațiile îmbogățite cu 5 la sută grăsimi și care asigură un raport calorico-proteic de 180 Kcal. la viței pentru carne albă și miei cu 10 la sută grăsimi și un raport calorico-proteic de 200 Kcal.

În cazul tineretului taurin și ovin, datorită faptului că acestuia, în perioada de finisare (12—14 luni și respectiv 6—8 luni) îi este propriu și dominant un metabolism al hidraților de carbon, deci al depunerilor de grăsime, nu se mai pune problema adaosului de grăsimi în rație. Raportul calorico-proteic optim în asemenea cazuri este de 160 Kcal.

O importanță deosebită trebuie acordată respectării perioadei de finisare, în cazul animalelor crescute în condiții semi-intensive sau extensive pînă la o vîrstă înaintată și al celor adulte reformate, destinate pentru tăiere. Faptul că o parte din tineretul taurin este crescut în condiții moderate de hrănire pînă la vîrstă de 8—20 luni sau cel ovin pînă la 10—14 luni face ca aceste animale să aibă greutatea mică și un aspect exterior cu totul necorespunzător față de cel solicitat. Livrarea lor într-o astfel de stare reprezintă o pierdere economică, atît pentru producător, cît și pentru economia națională.

Trebuie relevat faptul că, dacă din punct de vedere cantitativ, o creștere mai substanțială a greutății corporale la aceste animale nu mai este rentabilă, deoarece se face aproape exclusiv pe seama depunerilor de grăsime, finisarea lor se impune ca singura formă posibilă de îmbunătățire a calității.

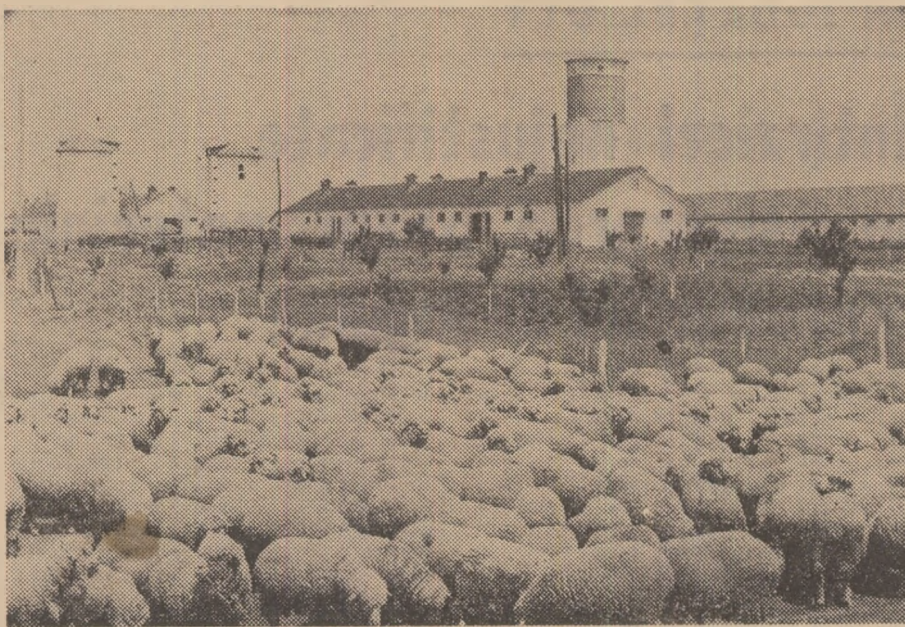
Elementul esențial în finisarea animalelor îngrășate îl reprezintă stabilitatea duratei optime, astfel încît această acțiune să fie nu numai economică, ci să contribuie și la îmbunătățirea carcaselor.

În funcție de specie și categorie de animal, se socotește ca optimă durata de finisare de 60—65 zile pentru tineretul taurin (minzați) și de 30—35 zile pentru tineretul ovin. La animalele adulte, perioada de finisare este mai scurtă, ajungînd la 40—45 zile la taurine, 25—30 zile la ovine, 15—20 zile la păsări.

Exprimarea economică a acțiunii la care ne referim, la una din principalele categorii furnizoare de carne va fi următoarea: livrînd un minzat la greutatea de 280 kg în stare nefinisată, adică așa cum se găsește în mod obișnuit, permite la prețurile în vigoare să se obțină pentru categoria de calitate a II-a suma de 2 352 lei. După o finisare de 65 zile, interval în care animalul poate realiza obișnuit un kg de spor pe zi, el va ajunge la greutatea de 345 kg și la calitatea I, ceea ce, valoric, reprezintă 3 208 lei. Dacă se scad cheltuielile efectuate cu furajarea și întreținerea pentru fiecare animal, în cazul finisării, rezultă un plus de câștig de minimum 350 lei.

Și rezultatele calitative pot fi exprimate cifric și anume prin creșterea valorii calorice a cărnii cu cel puțin 10—15 la sută.

Dr. ing. Emil RAICU
șef de secție
la I.C.Z.-Săftica

Vremea favorabilă din această toamnă a permis prelungirea perioadei de pășunat. În fotografie: o parte din oile Stațiunii experimentale Valu lui Traian, județul Constanța.

Foto: AGERPRES

Neglijențe care costă milioane

Îngrășătoria de taurine de la I.A.S. Ciulnița — mai exact cele 24 grajduri existente — a fost completată în iarna anului trecut cu încă 12 grajduri moderne, a căror valoare se ridică la circa 15 milioane de lei. Tehnologia adoptată la noile adăposturi și condițiile de cazare a animalelor ar fi trebuit să asigure realizarea unor producții superioare. Dar situația a fost alta. Intervalul scurs de la intrarea în funcțiune a grajdurilor și pînă în prezent a dat mult de lucru beneficiarului, punînd sub semnul întrebării reputația proiectantului — I.S.C.P.A. și constructorului — T.R.C.L.B., azi I.C.M.-Ialomița.

Procesul verbal de recepție provizorie recent încheiat — cu o întîrziere de 11 luni — consemna o serie de deficiențe, care deși „nu influențează” buna desfășurare a procesului tehnologic, așa cum se specifică în dreptul anumitor repere, generează totuși litigii justificate. Iată cîteva din aceste deficiențe.

Nici pînă în prezent ventilatoarele nu au intrat în funcțiune, aerisirea grajdurilor făcîndu-se prin ușile de acces, în permanență deschise. Drumurile interioare sînt inundabile. Prin acoperișuri și prin gurile de la ventilatoare plouă. Barele de protecție de la iesle au cedat, necesitînd înlocuirea lor. Buncărele de alimentare, descoperite, nu asigură izolarea furajelor de factorii atmosferici. Pagu-

be însemnate au fost pricinuite și de slaba calitate a pardoselii. Iată ce ne-a declarat, în acest sens, ing. Ion TIMIȘ, directorul I.A.S. Ciulnița:

— Din cauza calității slabe a grinzilor, care se rup foarte ușor, am fost nevoiți ca pînă la 20 august a. c. să înlocuim circa 589 bucăți. Pentru această operație am descompletat un grajd. O

Eficiența investițiilor la I.A.S. Ciulnița

luna mai tîrziu a trebuit să mai înlocuim încă 221 de grinzi rupte.

Lunar, ne-a spus în continuare interlocutorul, circa 200—300 de animale se accidentează. Afecțiunile podale creează animalelor o stare de indispoziție cu urmări păgubitoare în procesul de îngrășare.

O analiză întocmită de către filiala județeană Ialomița a Băncii agricole atestă cele arătate de directorul întreprinderii. Astfel, în primele șase luni ale acestui an au fost sacrificate din necesitate 708 animale cu diagnosticul pododermatită — cauzată de cali-

tatea slabă a pardoselilor.

Deficiențele au influențat negativ situația economico-financiară a fermei și a întreprinderii. Bilanțul fermei, pe primele nouă luni, consemna o nerealizare a veniturilor cu 6 417 000 lei, în timp ce cheltuielile au fost depășite cu 870 000 lei. Sarcina de livrare a cărnii la fondul de stat, sporul în greutate, precum și numărul zilelor furajate au înregistrat mari nerealizări.

Se naște în mod firesc întrebarea care este spiritul de responsabilitate al cuplului proiectant-constructor?

În ce privește beneficiarul, simpla acțiune de retragere a unei părți din sumele achitate constructorului — așa cum declara arhitectul Sideriu CULINA din Departamentul I.A.S. — nu rezolvă situația, după părerea noastră, în modul cel mai fericit.

Constructorul — I.C.M. Ialomița și proiectantul — I.S.C.P.A. trebuie să înțeleagă că milioanele pe care și le-au împărțit pentru executarea lucrărilor nu compensează numai volumul — în cazul nostru construirea celor 12 grajduri — ci și calitatea execuției. Timpul ce s-a scurs a fost principalul „receptor” al calității. Toate deficiențele semnalate de beneficiari și de comisia de recepție provizorie trebuie, deci, remediate de urgență.

C. STĂNESCU

Colaborare eficientă între medicii umani și veterinari

Nu de mult, la Roman a avut loc o consfătuire pe tema listeriozei la om și animale. Această manifestare cu caracter științific a fost inițiată de filiala U.S.S.M. din județul Neamț — secția de patologie infecțioasă și epidemiologie, în colaborare cu Laboratorul veterinar județean Roman.

La consfătuire au participat, cu referate sau ca invitați, specialiști, medicii umani și veterinari din rețeaua laboratoarelor ve-

terinare Neamț, Bacău, Vaslui și Iași, Facultatea de medicină veterinară din Iași, Institutul de igienă și Institutul medicofarmaceutic din Iași, I.C.V.B. „Pasteur” — București, Centrul experimental veterinar Iași, precum și numeroși medici umani

și veterinari de la circum-scripții.

Privitor la tema pusă în discuție la consfătuire s-au prezentat două rapoarte și șapte comunicări. Au suscitat interes referatele privitoare la unele aspecte ale listeriozei umane, cu manifestări de meningită și encefalită,

precum și cele trei referate prezentate de laboratoarele veterinare Neamț, Bacău și Vaslui în care s-au redat aspecte și observații în focare de listerioză ovină.

Participanții la consfătuire și-au exprimat satisfacția în legătură cu reușita acestei manifestări, care marchează o colaborare fructuoasă între medicii umani și veterinari.

Dr. Cecilia MÎNASCURTĂ
corespondent

I. C. V. B. „PASTEUR“ RECOMANDĂ:

Metodologii privind stabilirea factorilor ce pot genera pierderi în marile combinate zootehnice

Observațiile făcute de către cercetătorii institutului în cadrul combinatelelor industriale de păsări, porci și vaci cu lapte, cu ocazia diferitelor anchete epizootice, experimentări, intervenții profilactico-terapeutice sau analize mai amănunțite, ne pun la dispoziție, zi de zi, tot mai multe date privind sănătatea și producția animalelor în aceste unități și ne conduc către stabilirea cheii de descifrare a complexului de factori — puțin cunoscuți în perioada înființării zooindustriei noastre — care acționează în direcția modificării echilibrului biologic și producerii uzurii de efort.

Încep să fie abordabile identificarea și măsurarea valorii cu care participă mediul de existență, materialul biologic, fluxul tehnologic, rația de hrană etc., la apariția și dezvoltarea unor tulburări de comportament sau la declanșarea unor boli microbiene. Devine mai ușor de apreciat, comparativ, prin interpretări riguroase, gradul și natura eficienței mijloacelor generale și specifice de prevenire și combatere.

Întrucât sînt destul de frecvente cazurile de afectare, parțială sau totală, a efectivelor de animale și producțiile acestora, socotim utilă pentru specialiștii și tehnicienii din marile combinate zootehnice, redarea unui ghid de supraveghere complexă, în scopul ușurării stabilirii și limitării cauzelor care produc sau contribuie la apariția unor tulburări ale stării de sănătate și pierderi prin frinarea înmulțirii animalelor, a creșterii producției acestora și prin menținerea unui grad ridicat de mortalitate.

Fără a avea pretenția epuizării șirului de factori care apar și intervin provocînd abateri mai mult sau mai puțin grave asupra stării normale a efectivului de animale, luat în totalitate, căutăm să încadrăm într-o ordine necesară elementele care considerăm că trebuie să formeze obiectul permanent al supravegherii veterinare.

Un prim element îl constituie organizarea și dotarea unității. Este vorba de examinarea amplasării, din punct de vedere al mediului fizic, — geografic și zooeconomic a construcțiilor; de stabilirea raportului dintre construcții și fluxul tehnologic (adăposturi pe grupe de vîrstă și faze de producție; spații de depozitare, prelucrare și administrare a furajelor; spații pentru producția propriu-zisă, prelucrarea și depozitarea produsului; spații pentru carantină și pentru îngrijirea sănătății animalelor ca dispensar, jocuri de izolare), de fixarea locurilor de sacrificare, examinare și distrugere a cadavrelor; de stabilire a clădirilor de administrație, a locuin-

țelor pentru personal și a vecinătăților; de asamblare și sistematizare a așezării construcțiilor; de precizare a gradului în care administrarea complexului de clădiri impune măsuri privind popularea normală sau forțată etc.

Fișese, urmează elementele legate de organizarea și structura efectivului. În acest domeniu interesează existența sau inexistența efectivelor propuse pentru fluxul tehnologic specific combinatelelor de tip industrial; valoarea zootehnică a materialului matcă; dependența sau independența sporirii efectivului propriu față de alte efective; starea de sănătate a efectivului (care poate fi inițial compromisă prin animale cunoscut sau necunoscut, purtători de germeni sau modificată pe parcurs); modalitatea de lichidare a focarelor de boli infecțioase și parazitare prin eradicare sau prin tratarea animalelor bolnave chiar cu riscul realizării purtătorilor de germeni; slăbirea constituției animalelor prin condiții de adăpostire, întreținere, alimentație, fortaj de producție sau efecte reziduale ale focarelor; influența operațiilor profilactice și terapeutice; echilibrul organic și starea de stress; procentul de fecunditate, ritmul de creștere și de dezvoltare a animalelor tinere; măsura în care existența și starea de sănătate a efectivului sînt influențate negativ de modul de organizare a unității, planul de producție și fluxul tehnologic.

Un interes deosebit trebuie acordat, de asemenea, constantelor funcționalității unității. Aici, interesează în mod deosebit: raportul dintre planul de producție și posibilitățile biologice ale efectivului și cele materiale ale unității; condiția existenței materialului biologic și a mijloacelor materiale de la începutul executării planului sau asigurarea lor pe parcursul executării planului; raportul dintre elementele economice și cele biologice în executarea planului de producție; mijloacele folosite pentru desfășurarea fazelor procesului tehnologic în unitate; integrarea unității în contextul întreprinderii specializate; măsura în care modul de alimentație a animalelor corespunde calitativ și cantitativ tipului biologic și de producție a efectivului; frecvența modificării rației și a substituirii elementelor care o alcătuiesc și momentele în care se produc modificările; aprecierea zo igienică a stării și a modului de administrare a furajelor; recrutarea unui număr suficient de personal îngrijitor și tehnic, grija pentru pregătirea lui; nivelul de îndrumare și control; specializarea personalului; influența normelor de îngrijire și exploa-

tare asupra stării de sănătate și de producție a animalelor; nivelul în care se desfășoară activitatea tehnică și frecvența și gradul abaterilor de la constantele fluxului tehnologic prevăzut.

Fără îndoială, că trebuie examinate sistematic elementele de asistență sanitar-veterinară, pornind de la condiția ca întocmirea planului de efective și a producției acestora să aibă la bază o apreciere calificată a stării de sănătate a stocului de pornire. Un rol tot atât de important îl au: concepția remedierii stării de boală — profilactică sau terapeutică; aprecierea prealabilă a oportunității acțiunilor sanitar-veterinare din punctul de vedere al eficienței; asigurarea rentabilității prin eliminarea unor animale sau chiar lichidarea efectivului, independent de fluxul tehnologic și planul unității; dependența sau independența activității sanitar-veterinare în organizarea economico-administrativă a unității; modalitatea de observare a efectivelor și natura acțiunilor veterinare; concepția urmării și tratării cazurilor clinice sau teste și măsuri profilactice de masă (vindecarea cazului sau asanarea efectivului); observarea veterinară permanentă a efectivelor și scizarea momentelor prielnice de acțiune în raport cu abaterile de la indicele stării de sănătate a efectivului; suprapunerea supravegherii și a acțiunilor sanitare pe fazele fluxului tehnologic; schemele de întreținții (tăierea cozilor, colților, la purcei, ecornajul etc.) și vaccinări în funcție de noile limite ale fazelor de producție și cerințele de reducere la minimum a stresării animalelor; asigurarea izolării active între diferite sectoare și întreruperii unor eventuale lanțuri epizootice; programul de dezinfecții, eficiența lui reală.

Realizarea acestui model de program prin supraveghere și analiză, susceptibil la multe completări și îmbunătățiri, se bazează, în primul rînd, pe regularitatea și conștiințozitatea operațiilor și sinceritatea înscririi și raportării datelor și pe o muncă permanentă de informare multilaterală în direcția fiziologiei, raportate la cerințele fiziologice normale ale animalelor și la limitele de deviație admisibile, valoarea efectivului de pornire față de nivelul mediu al populației din care provine, înregistrarea efectului, frecvența mișcărilor între faze, impuse sau executate în afara fluxului, suplimentarea artificială a unor faze.

Interpretarea științifică a acestor elemente va ușura considerabil precizarea greutății specifice a fiecărui factor și acționarea sistematică pentru remediere, recuperare și restabilirea rapidă a situației normale.

Pe această linie cercetătorii I.C.V.B. „Pasteur“ își vor continua activitatea în marile combinate zootehnice de tip industrial acordînd tot sprijinul necesar în elaborarea de protocoale sanitar-veterinare, instalarea unor puncte speciale, după caz, și clarificarea unor situații mai dificile ce pot apare în activitatea curentă.

Dr. Traian NEGRUȚIU
membru corespondent
al Academiei de Științe
Agricole și Silvice,
directorul institutului

Colțul apicultorului

Tehnologii noi în fermele apicole

Paralel cu progresul tehnic realizat în agricultură, asistăm la o reducere treptată a potențialului melifer și polenifer natural și la înlocuirea lui cu resurse noi de cules, reprezentate de modificările entomofile. Ca urmare a culturilor survenite în structura și repartizarea teritoriilor ocupate de plante melifere, se constată dispariția treptată a stupinelor de mîrimo mijlocie și concentrarea lor în exploatarea apicole mari, susceptibile aplicării unor tehnologii noi, moderne, de întreținere a familiilor de albine și de mecanizare a proceselor de producție.

În funcție de condițiile de cules, de înzestrarea tehnico-materială și de forța de muncă disponibilă în marile stupini de 2000—5000 de familii de albine, pe plan mondial, sînt cunoscute două forme caracteristice de organizare a stupinului: stupini staționare, repartizate pe vetre cu un număr redus de familii de albine și stupini care, pentru valorificarea intensivă a culesurilor, sînt deplasate, periodic, în marile masive melifere. La acestea din urmă, cheltuielile suplimentare ocazionale de deplasare sînt recuperate de sporurile considerabile realizate în producție.

În vederea experimentării unor tehnologii noi de întreținere și exploatare, tipice pentru stupinele de tip industrial, Stațiunea centrală de apicultură și sericultură a organizat, pe teritoriul județului Ilfov, o fermă apicolă de 3000 familii de albine.

Ca schemă de lucru, s-a urmărit: alegerea zonei de activitate a fermei apicole, amplasarea stupinelor în zona aleasă, organizarea echipelor de deservire, stabilirea tehnologiilor de întreținere a familiilor de albine, organizarea extracției mierii prin folosirea unei stații mobile, valorificarea eficientă a culesurilor de nectar din zona respectivă. Teritoriul afectat stupinelor se încadrează în categoria tipului I de cules din Cîmpia Dunării, caracterizat prin două culesuri principale de nectar, de la saleim și floarea-soarelui și culesuri de întreținere frecvente în tot cursul primăverii și al verii. S-a urmărit, de asemenea, ca amplasarea stupinelor să permită deplasarea operativă a apicultorilor de la fermă la locul de muncă, în cel mult 90 de minute.

În sezonul de primăvară, cînd tratamentele culturilor agricole s-au aplicat pe suprafețe întinse, pădurile au asigurat o protecție eficientă, fără a mai fi necesare alte măsuri speciale. În aceste păduri, familiile de albine au fost amplasate în luminișuri, cite 160—280 în vetre mici de cite 40 de stupi fiecare (încercătura unui camion Carpați), așezați în zig-zag, în V sau în linie. Familiile de albine au fost întreținute fără pază, realizîndu-se astfel economii anuale de 117-000 lei. Echipa de deservire a stupinelor a fost alcătuită din 5 apicultori. În perioadele de vîr, la recoltarea fagurilor cu miere, echipa a mai fost ajutată de 2 muncitori necalificați. Transportul oamenilor și al materialelor s-a efectuat cu o dubiță T.V. folosită exclusiv de ferma apicolă.

Practicarea acestui sistem de organizare a muncii în stupinele specializate pentru producția de miere a permis realizarea unor economii însemnate la forța de muncă. În același timp, executarea minimumului de lucrări apicole cu personal calificat, sub supravegherea atentă a șefului de fermă, a asigurat o înaltă tehnicitate a lucrărilor de întreținere în tot cursul anului.

Rezultatele economice ale sistemului practicat s-au ilustrat într-o producție medie de miere de 14,40 kg pe o familie de albine, 99,90 lei beneficiu realizat pe familia de albine, reducerea cu 13 la sută a prețului de cost planificat, și realizarea unor economii de 55 la sută la forța de muncă.

Ing. Eugen MĂRZA
secretar general
al A.C.A.

Noul sediu al laboratorului sanitar-veterinar din Brașov.

Foto : I. BRAGHEȘ

Elaborarea concomitentă a studiilor hidroameliorative cu cele de organizare a teritoriului — cerință stringentă

Se știe că, în unele acțiuni de îmbunătățiri funciare se investesc sume mari, care ating valori de 4 000—10 000 lei/ha; de aceea, socotim că trebuie să se țină seama, de la început, de întregul complex de măsuri menite să asigure eficiența cât mai ridicată a investiției făcute. Ne referim, în primul rând, la lucrările de organizare a teritoriului, cărora trebuie să li se dea atenția cuvenită la elaborarea documentațiilor tehnice pentru îmbunătățiri funciare.

Neglijarea măsurilor de organizare a teritoriului poate contribui la reducerea parțială sau uneori totală a efectului îmbunătățirilor funciare. Se ridică tot mai mult problema aplicării lucrărilor complexe de organizare a teritoriului și profilării unităților agricole pe bazine hidrografice (zone naturale) sau pe zone economice. Aceasta înseamnă că, o dată cu elaborarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare este necesar să se rezolve și problemele de organizare a teritoriului și cele de profilare a producției agricole — profilare în cadrul căreia se stabilesc ramurile de producție agricolă adecvate condițiilor nou create etc. Accentuăm pe necesitatea efectuării paralele a tuturor acestor lucrări, deoarece în sistemul folosit în prezent, se observă o prea îngustă tratare a problemelor. De exemplu, în cadrul unor amenajări mari hidroameliorative se obișnuiește să se rezolve separat unele probleme, folosindu-se echipe diferite de proiectanți. Dar, nu în această constă — după aprecierea noastră — principala deficiență, ci în faptul că echipele de proiectanți despre care am amintit, aparținând diferitelor instituții, nu lucrează paralel, fazele de proiectare fiind diferite.

Iată câteva exemple culese din județul nostru: sistemele de desecare Valea-Ierului, Terebești-Gelu s-au elaborat fără lucrări de organizare a teritoriului, iar în cazul desecării zonei Someș inferior — Crasna, efectuarea organizării teritoriului a fost solicitată numai după ce s-a terminat și proiectul de execuție. În astfel de situații, este lesne de înțeles că aportul proiectantului, organizator de teritoriu, se reduce la minimum, fiind pus în situația când trebuie să adapteze soluțiile de organizare la sistematizarea hidrotehnică stabilită sau să propună schimbarea unor elemente, dintr-o lucrare deja avizată.

Sint și alte aspecte care vin să întă-

rească cele relatate până acum. În proiectele de îmbunătățiri funciare, organizarea teritoriului se reduce uneori la elaborarea unei rețele de canale, care să creeze posibilități — de multe ori teoretice — pentru mecanizarea lucrărilor agricole. Spunem teoretice deoarece prin trasarea acestor canale se ajunge la forme geometrice care nu în toate cazurile satisfac cerințele agrotehnice, organizatorice etc.

În unele proiecte de îmbunătățiri funciare nu se rezolvă rectificarea hotarelor unităților agricole, atunci când canalele traversează proprietăți cu limite sinuoase sau străbat oblic două sau mai multe proprietăți, rămânând multe suprafețe izolate de masivul mare al unităților în cauză.

Se întâlnesc și situații când amplasarea categoriilor de folosință, care în mod firesc nu constituie obiectul documentației de îmbunătățiri funciare, nu este tratată de loc sau — pentru a avea date la calculul eficienței economice — este tratată în mod mecanic, adoptându-se soluția destelenirii tuturor pașunilor, ceea ce în etapa actuală nu este posibil.

În legătură cu parcelarea teritoriului, de multe ori la amplasarea drumurilor în proiectele de îmbunătățiri funciare se încearcă să se asigure acces la fiecare parcelă; nu se ține însă seama întotdeauna de procesul de producție agricolă și de legăturile între unități, sate, brigăzi sau de accesul la pășuni, centre de producție, gări, baze de recepție etc. De regulă, modificarea unor trasee de drumuri se efectuează destul

de ușor; nu la fel stau lucrurile în cazul schimbării lucrărilor auxiliare (ne referim la poduri și podețe) care cer investiții. Dacă amplasarea categoriilor de folosință se poate rezolva și după executarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, în schimb rectificarea hotarelor și amplasarea elementelor de circulație trebuie rezolvate pentru o perioadă mai lungă; în această privință, cel care face organizarea teritoriului trebuie să aibă un cuvânt important de spus.

În zona noastră, aceste deficiențe se pot remedia cu foarte mare greutate din cauza diferențelor de calitate a solurilor. Deși terenul este plan, întâlnim o gamă întregă de soluri (brune de pădure, brune podzolice, turboase, nisipoase etc.). Ne referim îndeosebi la cele podzolice pseudogleizate, care ocupă cea mai mare suprafață și unde, de obicei, apele stagnează. Pe astfel de terenuri sînt necesare lucrări de înlăturare a excesului de umiditate. După executarea rețelei de canale de desecare proiectate, în care cele terțiare sînt trasate, în general, din 400 în 400 m, apele în surplus intrate în aceste canale vor fi eliminate; se ivește însă necesitatea găsirii unor soluții ca surplusul de apă din interiorul parcelelor să fie evacuat gravitațional pînă la canalele terțiare. În general, literatura de specialitate indică pentru rezolvarea acestei probleme următoarele soluții: rigole, drenuri, drenuri cirtăți, afinarea adîncă a profilului de sol și, în mai mică măsură sistemul de lucrare a terenului în spinări sau modelarea acestuia. Trebuie a-

mintit că, în ceea ce privește lucrările de drenaj, la care nu este pusă la punct tehnica de execuție, pînă în prezent nu s-au obținut rezultate bune nici prin efectuarea de arături adînci. Considerăm că, în zona în care ne aflăm, în etapa actuală singura soluție rămîne lucrarea solului în spinări, metodă care a permis, chiar în anii ploioși, ca 80—85 la sută din suprafața arabilă să nu sufere de excesul de umiditate. În majoritatea cazurilor, aceste spinări sînt deja formate și dacă fondurile puse la dispoziție nu permit evacuarea apelor prin drenuri, această măsură ameliorativă va trebui rezolvată prin sistemul existent de lucrare a solului. În multe cazuri, va fi nevoie să ne folosim de sistemul actual de parcelare, adică de sistematizarea hidrotehnică. Ce se constată? În multe proiecte, la elaborarea măsurilor de desecare nu s-au efectuat și lucrările de organizare a teritoriului, ceea ce îngreuează aplicarea măsurilor amintite, provocînd totodată pagube unităților agricole din zonă. Iată despre ce este vorba. În cazul cînd canalele au fost trasate oblic pe aceste spinări, distanța dintre canale este mai mare decît lungimea de lucru; cînd canalele au fost făcute paralele cu aceste spinări, pentru a se ușura mișcarea tractoarelor și mașinilor agricole și a se evacua complet excesul de umiditate, devine necesară nivelarea terenului, lucrare prin care se mișcă un volum de 2 000—3 000 mc de pămînt la hectar. Înălțimea spinărilor variînd de la 20 la 80 cm, costul operațiunii respective se ridică la 10 000—15 000 lei/ha; după această nivelare se impune formarea, prin arături, în timp, a noilor spinări dispuse perpendicular pe canalele terțiare.

Se observă deci că, neglijarea acestui sistem de agrotehnică folosit în zona noastră duce la mărirea investițiilor necesare, fără de care sistemul nu poate funcționa perfect.

Prin exemplele și faptele consemnate am intenționat să accentuăm asupra necesității unei mai strînse colaborări între hidroamelioratori și cei ce efectuează organizarea teritoriului, în scopul folosirii cât mai raționale a pămîntului, și al mării producției agricole.

Ing. Cornel COSTEA
director
O.F.F.G.A.I.F.-Maramureș

PE ȘANTIERELE DE IRIGAȚII

(Urmare din pag. 1)

acestora, lipsei atelierelor de depanare și a pieselor de schimb, cit și numărului insuficient de mecanici pentru lucrul în două schimburi. O altă lipsă rezidă în neasigurarea de către șantier de forța de muncă calificată necesară organizării și conducerii activității. De asemenea, constructorii nu au reușit să se aprovizioneze la timp cu o serie de materiale, în special cu balastul necesar pentru pereerea canalelor din care cauză la această categorie de lucrări se înregistrează rămîneri în urmă aproape pe toate șantierele de irigații.

Greutăți am întâmpinat și din partea unor unități furnizoare. Cu toate eforturile depuse de ministerele furnizoare de utilaj tehnologic și materiale, termenele contractate — care au fost foarte strînse corelate cu cele de dare în funcțiune — nu au putut fi respectate în totalitate. Iată câteva aspecte. Întîrzierile în livrarea de către Ministerul Industriei Materialelor de Construcții a conductelor de azbociment (la 31 octombrie exista încă o restanță de 120 kilometri de conducte) au produs greutăți în execuția lucrărilor, dereglînd fluxul tehnologic din șantier, cu consecințe negative în folosirea utilajului specific pentru montarea acestor prefabricate. De asemenea, operațiunile de montaj și probe pentru electropompe livrate cu întîrziere de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, nu vor mai putea fi realizate în acest an, a-

fectînd punerea în funcțiune — pe total — a circa 17 000 ha amenajări pentru irigații. În acest caz, montajul cit și probele tehnologice și generale se vor realiza în perioada martie-mai 1970, astfel ca suprafața de 17 000 ha să poată fi irigată în campania agricolă a anului viitor.

Pentru 1970 s-a prevăzut să se amenajeze pentru irigații o suprafață de 179 000 ha. În acest scop au fost elaborate în totalitate studiile tehnico-economice, iar proiectele de execuție întocmite pînă în prezent reprezintă 86 la sută din volumul de construcții-montaj planificat pe 1970, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului să se mai elaboreze încă 5 la sută.

Livrarea în termen a utilajului tehnologic mecanic și electric, corelat cu termenele prevăzute în planul pe anul 1970, în scopul dării în funcțiune a capacităților proiectate, a fost analizată în amănuntime cu Comitetul de Stat al Planificării și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini. Din această analiză a rezultat necesitatea ca Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini să se preocupe pentru urgentarea livrării tuturor utilajelor. Găsirea unor soluții adecvate, în special în scopul reducerii timpului de fabricație a electro-motoarelor, constituie o măsură importantă pentru realizarea în totalitate a lucrărilor de îmbunătățiri funciare prevăzute în actualul cincinal. Cu toate analizele făcute, rezultă că nu se pot livra pompe, în termen corelat cu capacitățile, pentru 14 000 ha

și transformatoare electrice pentru 7 000 hectare.

Unitățile de construcții din cadrul Departamentului îmbunătățirilor funciare și gospodărirea apelor sînt datează să mențină un ritm intens de execuție pe șantier și în perioada de iarnă printr-o organizare corespunzătoare, prin intensificarea transporturilor de materiale în perioadele favorabile acestor operațiuni. De asemenea, unitățile de execuție trebuie să se preocupe, în continuare, în mai mare măsură, de extinderea metodelor industriale de execuție, de mecanizarea betonării canalelor și folosirea pe scară mai mare a dispozitivelor de mică mecanizare la execuția construcțiilor hidroehnice și a rețelelor de conducte și igghiaburi din prefabricate, ca și de finisarea prefabricatelor. În perioada actuală se impune grăbirea ritmului de montare a tuburilor de beton-armat precomprimat și a igheaburilor.

Pentru folosirea cât mai rațională a parcului de utilaje de construcții și terasiere, este necesar ca perioadele nefavorabile de lucru să fie utilizate la maximum în scopul reparării și întreținerii tuturor mijloacelor mecanice. O preocupare permanentă trebuie s-o constituie completarea numărului de mecanici care să asigure exploatarea tuturor utilajelor în două schimburi.

Asigurarea din timp a bazei materiale necesare lucrărilor din planul pe anul 1970, crearea condițiilor favorabile unui ritm intens de lucru pe toate șantierele, încă din luna ianuarie a anului viitor, vor contribui la realizarea sarcinilor trasate de Directivele Congresului al X-lea al partidului în ceea ce privește extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INSPECȚIA DE STAT A APELOR

FOLOSII separatoarele de ulei

NU evacuați în cursurile de apă uleiuri și reziduuri petroliere!

OBIECTIV ACTUAL ÎN MĂRIREA PRODUCTIVITĂȚII PĂDURILOR

CREȘTEREA PONDERII RĂȘINOASELOR ÎN AREALUL NATURAL ȘI ÎN AFARA LUI

O problemă la ordinea zilei: ridicarea productivității pădurilor noastre, în cadrul căreia un rol deosebit trebuie să-l joace mărirea ponderii rășinoaselor. Pe această temă au avut loc, în ultima vreme Consfătuirea pe țară a silvicultorilor, precum și schimburi de experiență organizate de Departamentul silviculturii. Despre concluziile reieșite cu aceste prilejuri, concluzii utile pentru activitatea viitoare a unităților silvice, ne vorbește ing. Horia NICOVESCU, directorul direcției împăduriri și protecția pădurilor din departamentul amintit.

— Creșterea proporției rășinoaselor în pădurile țării noastre reprezintă pentru silvicultori un obiectiv de stringentă actualitate. Potrivit Directivelor Congresului al X-lea al partidului, din totalul suprafeței ce va fi reim-pădurită în cincinalul viitor, 65—70 la sută va fi plantată cu rășinoase. Se va elabora, totodată, un program special în vederea rezolvării problemei lemnului pentru celuloză. Realizarea acestor importante sarcini va contribui la satisfacerea în măsură din ce în ce mai mare a cerințelor economiei noastre, la asigurarea materiei prime necesare industriei prelucrătoare.

Avem suficiente rezerve pentru extinderea rășinoaselor. În cadrul anumitor inspectorate și ocoale silvice există plantații care demonstrează reușita deplină a lucrului de înrășinare, atât în unele fâgete și gorunete cu productivitate scăzută (unde rășinoasele găsesc condiții optime de dezvoltare) cât și în afara arealului natural, adică la altitudini mai mici, în zona colinară. Această acțiune are un efect economic ridicat. Iată un exemplu destul de elocvent. Pe șantierul de împăduriri de la Trestia-Creanga, aflat pe raza ocolului silvic Baia-Mare, pe o suprafață de 234 hectare s-au introdus, în locul unui fâget pur, diferite specii rășinoase (molid, brad, duglas și larice) în proporție de 50 la sută. Valoarea arboretului de fag, la vârsta de 60 de ani, ar fi fost de circa 1 200 lei la hectar, ceea ce n-ar fi acoperit nici cheltuielile de îngrijire a plantației respective. Prin înrășinarea suprafeței arătate s-a obținut, la aceeași vârstă, o producție în valoare de cinci ori mai mare, prin vânzarea materialului lemnos, „pe picior”. Asemenea aspecte pot fi întâlnite și la alte ocoale silvice din județele Bihor, Caraș-Severin, Arad, Timiș, Argeș, Gorj, Vâlcea și altele.

— Spre ce obiective trebuie să-și îndrepte atenția inspectoratele și ocoalele silvice în acțiunea de extindere a rășinoaselor?

— Unul din obiectivele constituie mărirea ponderii rășinoaselor la circa 50 la sută, în fâgetele și gorunetele cu productivitate scăzută, situate în condiții optime de dezvoltare a primelor specii forestiere. Este, de asemenea, nevoie să se completeze regenerările naturale, în proporție de 10—30 la sută, în fâgetele și gorunetele cu productivitate superioară.

În cadrul dezbaterilor care au avut loc la schimburile de experiență s-a subliniat necesitatea ca, în viitor, introducerea rășinoaselor

Citeva concluzii desprinse din consfătuirea pe țară a silvicultorilor

să se facă în buchete și nu în amestec intim spre a se ușura munca de conducere a arboretelor; în această privință, specialiștii silvici trebuie să se orienteze în funcție de experiența dobândită, să adopte soluțiile cele mai potrivite condițiilor microstaționale din zona respectivă.

Se știe că, în anii viitori, vor trebui create culturi speciale pentru producerea lemnului de celuloză. Acestea vor fi înființate, în ordine de preferință, cu molid și pin, în stare pură; ele vor fi gospodărite într-un mod aparte, astfel încât la vârsta de 40—50 de ani să se obțină, anual, cel puțin 10 mc de masă lemnoasă la hectar, din care circa 90 la sută destinate industriei papetare.

Paralel cu aceste acțiuni trebuie intensificată refacerea arboretelor degradate, necorespunzătoare din punct de vedere stațional, în care rășinoasele vor fi introduse cu precădere. Se urmărește astfel să se ajungă de la o producție anuală de circa 2—3

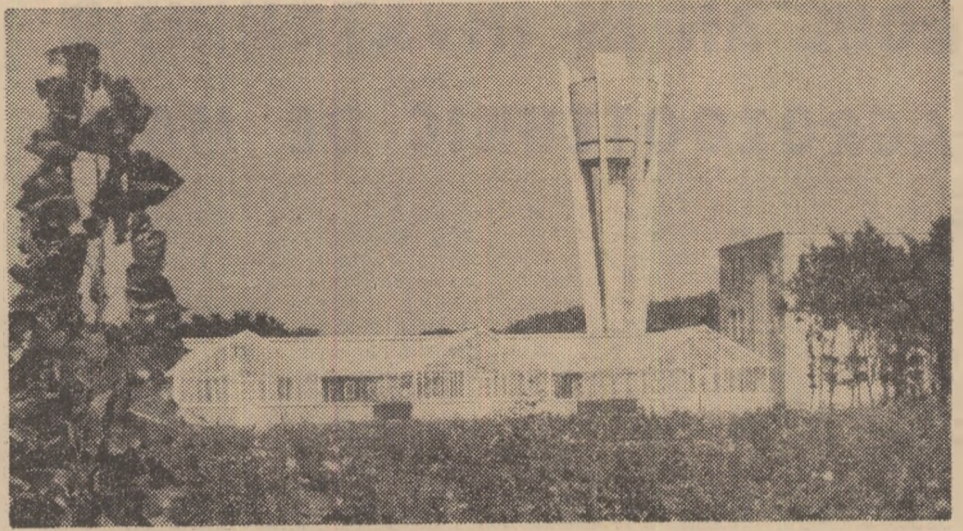
mc la hectar, în prezent, la cel puțin 6—10 mc/ha. Totodată, se impune o atenție permanentă executării corespunzătoare a tuturor lucrărilor de întreținere și îngrijire a culturilor tinere, spre a se asigura regenerarea și compoziția dorită.

În îndrumarea și coordonarea tuturor acestor lucrări rolul principal revine în primul rând inginerilor și tehnicienilor de la ocoalele silvice. Valorificând experiența dobândită și rezultatele cercetărilor științifice, ei vor putea contribui efectiv la reușita măsurilor cerute de extinderea rășinoaselor.

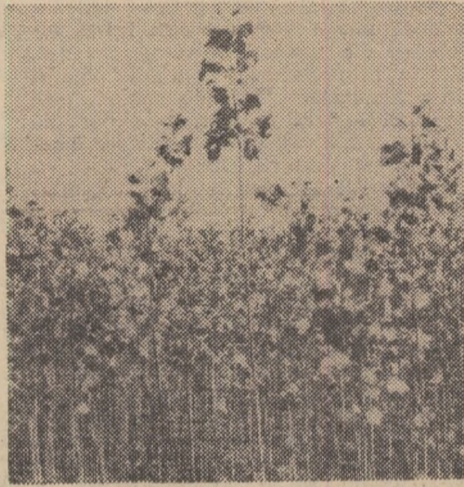
— O ultimă întrebare. Ce sprijin solicită producția de la cercetare în această acțiune de mare importanță economică?

— Producția cere din partea oamenilor de știință, a specialiștilor Institutului de cercetări, studii și proiectări pentru silvicultură un ajutor substanțial în două direcții principale. În primul rând, este vorba de intensificarea ritmului cercetărilor pentru obținerea unui material săditor cu însușiri genetice superioare: rezistență la atacul dăunătorilor biotici și abiotici, capacitate de a produce, într-un timp mai scurt, o cantitate sporită de masă lemnoasă, cu calități tehnologice adecvate pentru producerea diferitelor sortimente mult solicitate de industria prelucrătoare. Într-un cuvânt, este nevoie de material săditor capabil să valorifice la maximum potențialul silvo-productiv al stațiunilor. O a doua cerință a producției se referă la necesitatea concentrării unui potențial științific sporit spre elucidarea principalelor probleme legate de culturile speciale pentru celuloză: tehnica de instalare a acestora (stațiunile cele mai potrivite, agrotehnica, dispozitive de plantare, norme de fertilizare etc) modalitatea de producere și ciclul de producție, ținând seama de faptul că ne aflăm la începutul creării unor astfel de culturi.

Convorbire realizată de ing. N. FLORIAN

Stațiunea experimentală Cornetu este înzestrată, printre alte construcții, cu sere moderne în care se efectuează o gamă largă de cercetări (sus). O parte din plantațiile experimentale de plop (stînga).

VĂ PREZENTĂM:

STAȚIUNEA EXPERIMENTALĂ CORNETU

Pe șoseaua București-Alexandria, la mică distanță de Capitală, drumul se bifurcă; cotim la stînga pe o porțiune asfaltată și, după puțin timp, ne oprim în fața unei clădiri moderne, cu etaj; sediul stațiunii experimentale Cornetu, pentru cultura plopului și a salciei. Liniștea pădurilor înconjurătoare, ambianța plăcută a decorului creează pentru un moment impresia că ne aflăm într-o stațiune balneară. Această falsă atmosferă placidă se risipește însă chiar de la primele cuvinte schimbate cu dr. ing. Alexandru Clonaru, șeful stațiunii.

Aici, la Cornetu, se efectuează o asiduă muncă științifică cu scopul de a pune la îndemina silvicultorilor material selecționat și metode avansate în vederea sporirii și îmbunătățirii producției. Activitatea se desfășoară în trei direcții: ameliorare, cultură și protecție.

Să începem cu lucrările de ameliorare. Ele cuprind o gamă întreagă de operațiuni — hibridări, tratamente pentru producerea poliploidiei, analize biochimice și de laborator, lucrări în sere și în parcele special amenajate etc. Ca și în agricultură, se merge pe producerea hibridului de plop și salcie — anual obținându-se în cadrul stațiunii peste 200 000 de astfel de puieti. Prin culturi de testare se stabilesc apoi caracteristicile ecologice, tehnologice și de creștere, rezistența lor la dăunători. La factorii climatici nefavorabili etc.

În colaborare cu diferite institute din țară se execută, în paralel, experimentări privind posibilitățile de utilizare industrială a lemnului de plop și salcie pentru producerea celulozelor, hirtiei plăcilor de fibre, de lemn aglomerat, produse stratificate (placaj și panel). Drumul continuă mai departe, pe baza tuturor acestor analize elaborându-se criteriile de selecție pentru stabilirea așa-numitelor „clone”, care vor fi date în producție. De remarcat că, până în prezent, stațiunea a difuzat în practică 20 de astfel de clone de plop și salcie, dintre care s-au remarcat R₁₄, R₂₀₂, R₂₀₄ și altele, caracterizate prin rezistență mare la inundații, boli și insecte, cu creștere rapidă și lemn de calitate superioară. În ansamblu, clonele amintite sînt foarte productive, creșterea lor medie anuală, la ha., depășind 30 mc. Materialul de cultură din clonele selecționate este produs în 20 de centre de plantămamă pentru butași, într-o serie de pepiniere centrale, toate fiind supuse controlului varietal și fitosanitar al stațiunii. Centrele respective produc circa 6—8 milioane de butași anual acoperind, pe țară, nevoile întregului plan de împăduriri cu plop și salcie.

În ce privește a doua direcție de cercetare, ea este axată pe experi-

mentări pentru extinderea areilor de cultură a plopilor și salciei pe terenuri inaptes pentru alte utilizări. Se studiază metodele și utilajele cele mai adecvate pentru pregătirea solului în vederea plantării și întreținerii culturilor. De asemenea, se studiază tehnica culturilor intensive, constînd, în general, din asocierea plopului cu culturi agricole: porumb, cartofi, pepeni, fasole, floarea-soarelui etc. O temă actuală de cercetare o constituie cultura plopului și a salciei pe unele terenuri stuficole din Delta Dunării. Rezultatele sînt promițătoare: la vârsta de trei ani plantațiile au depășit diametrul mediu de 14 cm și înălțimea de 8—9 metri. Aceste culturi sînt destinate producerii lemnului pentru celuloză. În același scop, cercetările vor fi extinse și în restul zonei inundabile a Dunării, precum și în luncile unor riuri din țară.

Citeva cuvinte despre activitatea depusă în domeniul protecției plantațiilor; printre scopurile urmărite se numără și consolidarea capacității plopului și salciei de a rezista la inundații și alte intemperii; au fost obținute de pe acum rezultate demne de evidențiat în ceea ce privește prevenirea și combaterea unor periculoși dăunători; astfel, prin aplicarea aviotratementelor, potrivit tehnologiilor elaborate de stațiune, au putut fi complet lichidate focarele croitorului mic al plopului, pericolos dușman al acestei specii forestiere.

Se cuvine să încheiem vizita noastră la Cornetu cu evidențierea citorva proiecte de viitor ale cercetătorilor de aici. Așa cum ne informa tovarășul Al. Clonaru, colectivul stațiunii și-au propus, ca o nouă temă, producerea unor clone capabile să valorifice terenuri cu inundabilitate mare, caracterizate prin ape stagnante și glei; se va urmări, de asemenea, crearea unor clone rezistente atât la inundații cât și la uscăciune, potrivite mai ales pe terase, și clone de plop tremurător, pentru zona de coline.

Se vor intensifica experimentările privind utilizarea îngrășămintelor și irigației în culturile intensive. De asemenea, în zonele stuficole atenția se va concentra mai mult asupra lucrărilor de conducere a plantațiilor experimentale, tinta urmărită fiind stabilirea ciclurilor optime, a modului de regenerare și a posibilităților de extindere a mecanizării lucrărilor.

Iată, așa dar, o parte din obiectivele de perspectivă ale cercetătorilor stațiunii experimentale Cornetu, obiective menite să contribuie la dezvoltarea continuă a patrimoniului forestier

F. NICOLAE

NOUL AN ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOOTEHNIC DE MASĂ

Cel de-al X-lea Congres al P.C.R. a stabilit un ansamblu de măsuri pentru intensificarea și modernizarea agriculturii, propagarea largă a cuceririlor științei și tehnicii și generalizarea experienței pozitive câștigate în unitățile de producție fruntașe. La traducerea în viață a acestor sarcini — pe lângă alte măsuri, învățămîntul agrozootehnic este menit să-și aducă o contribuție tot mai importantă. Pentru anul 1969—1970 această formă de învățămînt, fără scoaterea din producție, va continua în toate întreprinderile agricole de stat, cooperativele agricole de producție, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii și stațiunile agricole experimentale — organizarea și desfășurarea învățămîntului agrozootehnic de masă fiind asigurate de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și direcțiile agricole județene se ocupă de organizarea cursurilor, de conținutul învățămîntului, de elaborarea materialului didactic necesar desfășurării procesului instructiv, numirea și pregătirea lectorilor, centralizarea datelor operative cu privire la predarea lecțiilor și frecvența cursanților. Tot aceste organe elaborează tematică orientativă pentru toate sectoarele producției agricole și asigură baza materială necesară desfășurării învățămîntului agrozootehnic de masă în întreprinderile agricole de stat, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii și stațiunile experimentale.

În ceea ce privește stabilirea lecțiilor pe teme statutare, financiare, de valorificare a produselor, acțiuni intercooperatiste și altele care derivă din funcțiile economico-organizatorice ale cooperativele agricole, ca și în privința asigurării conținutului acestora, Ministerul Agriculturii și Silviculturii și direcțiile agricole județene vor colabora cu Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și organele sale județene.

Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție — organele sale județene și consiliile de conducere ale cooperativele se preocupă de unele laturi ale învățămîntului cum sînt recrutarea cursanților și frecvența acestora la lecții, difuzarea și buna folosire a materialului didactic ajutat și a filmelor documentare agricole, asigurarea localurilor necesare desfășurării în bune condiții a cursurilor.

Unele forme ale învățămîntului agrozootehnic folosite pînă în prezent nu mai corespund însă necesităților actuale ale producției agricole. Cursurile

cu durată de trei ani, de exemplu, și-au atins obiectivul, peste 4 000 000 de țărani și lucrători agricoli frecventându-le în condițiile cerute de specificul perioadei încheiate. Din acest motiv, și datorită faptului că în ultimii ani s-au dezvoltat o serie de alte ramuri și sectoare importante ale agriculturii, au apărut necesități noi care impun o instruire mai operativă și mai temeinică a oamenilor. Astfel, în anul 1969—1970 vor funcționa noi forme în învățămîntul agrozootehnic de masă.

În primul rînd e vorba de ciclul pentru aprofundarea cunoștințelor agricole, cu durata de un an, ce va fi organizat în I.A.S.-uri și C.A.P.-uri. La această formă vor fi cooptați toți lucrătorii din unitățile agricole de stat, iar în cooperativele agricole vor fi atrași brigadierii, șefii de echipă, cooperatori folosiți la lucrări ce necesită un nivel mai ridicat de calificare, precum și cooperatorii care au absolvit cu bune rezultate formele de învățămînt de pînă acum.

Cursurile vor fi organizate pe profile, în conformitate cu specificul producției unităților, fermelor și brigăzilor: culturi irigate, viticultură, pomicultură, legumicultură, agrotehnica culturilor pe terenurile în pantă, cultivarea plantelor în sere și solarii, creșterea vacilor de lapte, creșterea porcilor, îngrășarea diferitelor specii de animale etc. Cursurile se vor ține săptămînal constînd dintr-o lecție teoretică urmată de o demonstrație practică și se vor desfășura de la 1—10 decembrie 1969 pînă la 1—15 martie 1970. Tematica se va stabili de către un specialist, care este și conducătorul cercului, împreună cu factorii de conducere din fiecare unitate agricolă.

Cooperatorii care nu au fost cuprinși în ciclul de aprofundarea cunoștințelor vor avea la dispoziție o altă formă de învățămînt, și anume ciclul de conferințe organizat la căminele culturale, în cadrul cărui se vor dezbate probleme de imediată utilitate practică: agrotehnica diferitelor culturi, creșterea animalelor, organizarea și retribuirea muncii, dezvoltarea proprietății obștești etc. Conferințele vor fi ținute nu numai de către specialiștii unităților respective, ci și de alți factori de răspundere din direcțiile agricole, uniunile județene ale cooperativele agricole de producție, cercetătorii din stațiunile experimentale, cadre din instituturile de învățămînt superior, oameni de știință. Alegerea temelor va trebui făcută cu discernămint, astfel ca acestea să fie accesibile și să corespundă profilului producției fiecărei unități.

Mecanizatorii din I.M.A. și I.A.S. vor avea și în acest an o formă proprie de învățămînt, cursurile pentru mecanizatori. În lunile de iarnă, acest ciclu se va desfășura prin susținerea a 10—12 lecții pe teme stabilite de către specialiști și conducerile unităților, cum sînt: exploatarea în condiții optime a tractoarelor și mașinilor agricole, aplicarea măsurilor agrotehnice moderne etc.

Direcțiile agricole au sarcina de a recomanda specialiștilor să utilizeze și metoda instruirii la locul de muncă însoțită de demonstrație practică, cu toți lucrătorii, la începutul principalelor lucrări agricole.

În perioada desfășurării cursurilor, direcțiile agricole au datoria să urmărească permanent realizarea planului de școlarizare, sprijinind cercurile rămase în urmă, prin schimburi de experiență cu lectorii fruntași și prin analize periodice.

De asemenea, este cît se poate de important ca în noul an de învățămînt agrozootehnic de masă să fie mai intens folosite laboratoarele agricole și loturile lor demonstrative. De aceea, este indicat ca direcțiile agricole, stațiunile experimentale, împreună cu uniunile cooperativele agricole să se îngrijească de dotarea cu materialele necesare laboratoarelor, elaborînd din timp tematică acestora. Dar, în primul rînd îndatoririle principale, în ce privește transmiterea către cursanți a cunoștințelor necesare, revin specialiștilor. Trebuie să se rețină că activitatea de lector face parte din obligațiile de serviciu ale specialiștilor. De altfel, ca și în anii trecuți, lectorii fruntași vor fi premiați de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Un element nou, deosebit de important, este constituirea la nivelul comunelor a comisiilor de propagandă agricolă, coordonate de un specialist. Acestea vor îndruma activitatea de răspundere a noului, îi vor imprima un caracter permanent, organizat, eficient. Comisiile comunale de propagandă agricolă vor asigura organizarea de acțiuni adecvate prin căminele culturale, schimburi de experiență, demonstrații, conferințe, consultații tehnice, vizionări de filme și diafilme agricole, prelucrarea materialelor de specialitate publicate pe plan central sau județean. Pentru a putea face față acestor sarcini deosebite, comisiile vor coopta specialiști din toate unitățile agricole situate în raza comunei.

Sîntem convinși că printr-o mai bună organizare a învățămîntului agrozootehnic de masă, prin ridicarea nivelului calitativ al lecțiilor, se va obține o mai rapidă aplicare în practică a cuceririlor celor mai noi în agricultură, creșterea eficienței producției, înfăptuirea sarcinilor trasate oamenilor muncii de la sate de către cel de al X-lea Congres al partidului.

Dr. ing. Teodor MARIAN
din Ministerul
Agriculturii și Silviculturii

REVENIND LA „JURNALUL AGRICOL”

Cîtă importanță prezintă la ora actuală „Jurnalul agricol” realizat de Studioul „Alexandru Sahia” se poate cu ușurință deduce din faptul că, în vreme ce jurnalul intitulat „Actualități”, de pildă, este tras în numai 80 de copii și difuzat în circa 400 de cinematografe din întreaga țară, cel destinat acțiivității agricole este „editat” în nu mai puțin de 300 de copii și este distribuit în peste 4 500 de cinematografe, în majoritate situate în mediul rural.

Ediția lunară a „Jurnalului agricol” este într-adevăr urmărită cu deosebit interes de către spectatori și completează în mod fericit filmele documentare realizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Studioul „Al. Sahia”.

— Tematica jurnalului nostru, ne spune zilele trecute tov. Sebastian ANTONESCU, regizor principal, a fost considerabil îmbunătățită în acest an, fiecare realizare incluzînd atît noutăți ale zilei, realizări noi în agricultură, cît și metode interesante în zootehnie, viti-pomicultură, legumicultură, aspecte de pe șantierele de îmbunătățiri funciare, secvențe din activitatea unor uzine ce produc utilaje și materiale pentru agricultură. În mod obișnuit, pentru principalele teme abordate solicităm, în calitate de consultanți, specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, din institute, stațiunile experimentale, facultăți și din unitățile de producție fruntașe.

Am urmărit cîteva dintre jurnalele realizate în acest an. Demn de subliniat ni s-a părut faptul că multe dintre secvențele prezentate cuprind în realitate o mare durată de timp, operatorii și regizorii trebuind să facă multe deplasări în aceeași unitate, pentru a surprinde lucrările executate în diferite perioade ale anului. Așa au stat lucrurile cu imaginile din unele ediții ale jurnalului dedicate, de exemplu, unui cere agro-pomicol de la I.A.S. Batoș, județul Mureș sau rezultatelor obținute în cultura cerealelor la I.A.S. Borănești, județul Ilfov. Tot atît de utile, în vederea popularizării exemplarelor bune, ni s-au părut secvențele consacrate unor gospodari pricepuți din cooperative agricole — adevărate portrete atotcuprinzătoare — sau unor inițiative menite să dezvolte ramurile anexe în aceste unități. De asemenea, ni se pare de bun augur abordarea în cadrul jurnalelor a unor teme științifice (implantarea cu os în cazul purcelor rabinici, imersiunea ouălor înainte de a fi introduse în incubatoare, utilizarea turbei în legumicultură etc.).

Merită subliniată și acordarea unor spații importante din jurnale aspectelor negative întîlnite în diferite unități de către operatori. Unele se referă la neonorarea contractelor încheiate de către unități pentru livrarea de legume și fructe, sau la neridicarea produselor de către întreprinderile contractante. Altele surprind modalități de lucru neadecvate, ce duc la o slabă productivitate a muncii. Și acestea — realizate cu ajutorul unor secvențe pline de umor de bună calitate.

Foarte multe teme ale jurnalului înfățișează marile lucrări prin care sînt redat noi terenuri agricole. În jurnalul nr. 11 pe luna noiembrie, de exemplu, pot fi vizionate aspecte din activitatea lucrătorilor angrenați pe cele 10 000 de hectare de pe fundul fostului lac Brateș, din care 4 000 de hectare constituie una din cele mai mari lucerniere din Europa. După cum, altele sînt dedicate marilor unități zootehnice, cum sînt îngrășătorile de taurine și ovine de la I.A.S. Giurgiu.

La încheierea vizitei noastre la Studioul „Al. Sahia” l-am întrebat pe tov. Sebastian Antonescu dacă totuși nu se intenționează ca pe viitor tematica „Jurnalului agricol” să fie prezentată, spre consultare, și Direcției propagandei învățămîntului și personalului din Ministerul Agriculturii și Silviculturii (problema semnalată de noi cu cîteva timp în urmă), în scopul continuării ei îmbunătățiri. Răspunsul a fost categoric:

— Am hotărît să facem acest lucru începînd chiar cu nr. 12 al ediției noastre din acest an.

Al. ION

O ANIVERSARE DE PRESTIGIU

S-au împlinit 175 de ani de la înființarea școlii din Cojocna, nume prestigios în istoria începuturilor școlii românești din Transilvania. Aducînd prinos de recunoștință memoriei lui Dănilă Somlea, primul dascăl al școlii amintite, gîndul nostru se îndreaptă, totodată, spre Horia, Cloșca și Crișan, care în fruntea răscoalașilor au impus atenției contemporanilor aspirațiile românilor din Transilvania, dorința lor de a avea o cultură proprie, de a se afirma în limba strămoșească. Căci, după cum se știe, răscoala condusă de Horia, Cloșca și Crișan l-au determinat pe împăratul Iosif al II-lea să accepte înființarea școlii românești, pe cheltuiala localnicilor, în credința că această măsură „va înblîzi pe participanții la răscoală”.

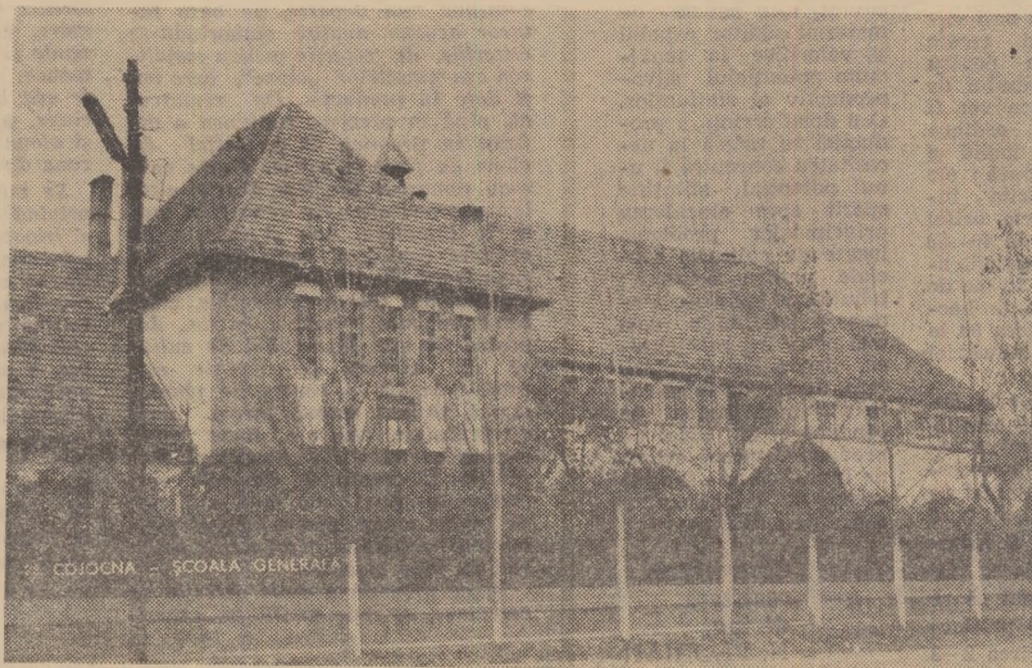
După prima școală românească înființată la Cojocna în 1794, cea confesională ortodoxă, ia ființă o a doua, în 1853, iar în 1904 se inaugurează școala de repetiție cu caracter agricol, instituție care va avea un cuvînt de spus în desfășurarea ulterioară a învățămîntului agricol din România.

De bună seamă că, în timp, activitatea școlii din Cojocna cunoaște evoluția întregului sistem de învățămînt românesc. Demn de subliniat este faptul că, de-a lungul anilor, ea a reușit să dea societății oameni utili, mulți dintre ei

devenind personalități de vază ale țării. Cojocnenii se mîndresc cu cei care, gustînd pentru prima oară fructele dulci ale cunoaș-

terii la școala din localitatea lor, au devenit apoi ei înșiși făuritori și propagatori de știință și cultură. Tocmai de aceea, cu ocazia aniversării a 175 de ani de la înființarea primei școli românești, la Cojocna s-a adus un cald omagiu înaintașilor, care au trecut prin acest vechi lăcaș de cultură și leagăn al patriotismului.

M. TEODORU

COJOCNA - ȘCOALA GENERALĂ

PRIN ATELIERELE MECANICE ÎN PRAGUL SEZONULUI RECE

Sigur, metoda de acum un deceniu, potrivit căreia perioada de iarnă era identificată în I.M.A. și cu „campania de reparații” a devenit perimată. În prezent, mașinile agricole sînt reparate după terminarea lucrărilor respective, iar tractoarele atunci cînd împlinesc un anumit număr de ore în brazdă. Cu alte cuvinte, campania de reparații în iarnă a fost teoretic desființată. Practic însă, lunile decembrie, ianuarie și chiar o parte din februarie, sînt afectate verificării tractoarelor și mașinilor agricole cu mai multă minuțiozitate, acordîndu-se un număr de ore mai substanțial reparațiilor. E și firesc, de vreme ce în cîmp nu se poate lucra, iar tractoriștii și mecanicii au timp să se ocupe mai atent de starea tehnică a utilajelor. Iată de ce ne-am gîndit că unele popasuri la atelierele mecanice ale unor unități ne vor permite să ne facem o idee de pe acum asupra grijii gospodărești care se manifestă pentru ca lucrările de revizie și reparații să se poată desfășura într-adevăr în condiții bune.

Cînd am întreat pe tov. **Gheorghe IORDACHE**, președintele comitetului sindicatului de la I.M.A. Tărtășești, județul Ilfov, dacă s-au început pregătirile pentru lucrările ce se vor desfășura în atelierul de reparații în timpul iernii, ne-a privit oarecum nelămurit, amintîndu-ne că, deocamdată, tractoarele sînt încă ocupate în cîmp, cu efectuarea arăturilor de toamnă, și precizînd că această problemă nu s-a discutat nici de către comitetul de direcție al întreprinderii.

Inginerul șef, **Gheorghe VINTILĂ**, pe care îl întîlnim chiar la atelierul mecanic, ne confirmă cele spuse de președintele sindicatului, dar afișează totuși o mină optimistă.

— În iarna ce vine vom trimite 18 tractoare la uzina de reparații din Rădăuți, iar aici vom pregăti pentru lucrările de primăvară 145. Atelierul nu mai corespunde nevoilor noastre, frontalul de lucru fiind de numai 10 tractoare concomitent. Totuși, apreciem că vom face față sarcinilor, adică vom reuși să terminăm la vreme punerea la punct a tuturor mașinilor necesare, odată cu desprinderea.

Toate ar fi bune, dacă ar fi vorba numai de tractoare. Un calcul sumar ne arată însă că, în afară de tractoare, vor trebui revizuite și parțial reparate 25 de semănători de porumb și 55 le păioase, 182 de pluguri, 125 de combine, 60 de cultivatoare, 87 de discutoare, 28 de grape reglabile, 40 de sape rotative, 180 de grape stelate, 50 de renorci.

Li întrebăm pe tovarășii **Vintilă și Iordache**, dacă sînt create condiții pentru repararea mașinilor agricole la cele două secții. Aflăm că... „nu prea”. Abia acum se construiește un atelier adecvat reparațiilor la secția de la Brezoia, în vreme ce la Ciocănești, unde este prevăzut altul pentru anul în curs, lucrările nu au început încă.

— Avem, totuși, mecanici pricepuți, specializați, la secții, subliniază secretarul comitetului sindicatului, **Gheorghe VĂSTASE**.

Cînd ne interesăm însă care e situația stocului de piese de schimb necesare pentru reparații — dinsul ocupînd în întreprindere funcția de manager — aflăm că nu s-a început încă aprovizionarea. Urmează a se deține lista ce cuprinde necesarul de materiale și piese de schimb, în primul rînd pentru discutoare, grape reglabile, sape rotative.

Cercetăm atelierul mecanic și observăm că plafonul prezintă fisuri, pe locuri cînd plouă apa se strecoară năuntru. În schimb, dotarea cu utilaje necesare reparațiilor este bună, atelierul dispunînd de: un banc special pentru verificat instalația electrică a tractoarelor, o freză, o baie pentru degresat, patru compresoare pentru spă-

lat și curățat organele de mașini, un banc pentru încercat servo direcția, altele necesare verificării instalației hidraulice și rectificării supapelor, un pod rulant de trei tone, un ciocan pneumatic etc.

Președintele și secretarul comitetului sindicatului ne informează că se vor iniția unele acțiuni menite să impulsioneze în bună măsură lucrările de reparații. Astfel, în vederea stimulării mecanizatorilor pentru perfecționarea calificării lor va fi organizat un concurs „Cine știe meserie, câștigă”, dotat cu premii; se va iniția, de asemenea, „Ziua mecanizatorului fruntaș”, manifestare în cadrul căreia, printre altele, se vor atribui celor mai buni tractoriști și mecanici diferite stimulente materiale. Totodată, comitetul sindicatului, în colaborare cu comite-

Popas la I. M. A.

Tărtășești, Mihăilești

și Poșta Cîlnău

tul de direcție, și-a propus să urmărească permanent, printr-un grafic, rezultatele întrecerii socialiste în activitatea de reparații. Tot în vederea bunei desfășurări a lucrărilor, vor fi mai bine valorificate decît pînă acum inovațiile realizate în acest an (o bostangă pentru alezat cuzineții de biela, un dispozitiv de extracție a rulmenților la axele planetare de la tractoarele U-650 și U-651 etc.).

Iată-ne și la I.M.A. Mihăilești, județul Buzău.

— Pentru noi, ne spune tov. **ing. Trandafir STANCIU**, directorul întreprinderii, anul acesta repararea tractoarelor și mașinilor agricole nu mai constituie o problemă. Am avut grijă ca pe întreg parcursul anului să reparăm în fiecare lună circa 20 de tractoare. În ce privește utilajul mărunț, sînt create condiții ca la majoritatea secțiilor — două ateliere noi au fost construite chiar în acest an la Pitulicea și Văcăreasca — acesta să fie revizuit și reparat temeinic. Împreună cu comitetul sindicatului ne-am îngrijit să asigurăm muncitorilor din atelier condiții de lucru optime; au fost aduse, totodată, de pe acum și o mare parte din piesele de schimb pentru mașinile agricole.

Observăm, totuși, că nici în această întreprindere, atelierul mecanic nu

poate primi simultan mai mult de 12 tractoare.

— E o hibă veche — afirmă directorul. De mai bine de trei ani stă la mine în birou documentația necesară pentru prelungirea atelierului mecanic. Dar, problema respectivă rămîne ne-rezolvată. Dacă pentru repararea utilajului propriu, printr-o organizare bună, reușim să facem față, în schimb sîntem nevoiți să renunțăm la numeroase lucrări solicitate de către I.A.S. și C.A.P. În condițiile actuale, cînd este necesar să sporim rentabilitatea unității, extinderea atelierului mecanic, pentru a putea executa un volum mai mare de reparații la terți, ar constitui pentru noi un sprijin extrem de eficient.

Am notat cele relatate de directorul I.M.A. Mihăilești și sîntem siguri că direcția generală de resort din Ministerul Agriculturii și Silviculturii va avea în vedere soluționarea cît mai grabnică a acestei probleme.

La o altă întreprindere buzoiană pentru mecanizarea agriculturii — cea din Poșta Cîlnău, am reținut un alt aspect strîns legat de buna pregătire a atelierului, în vederea efectuării reparațiilor. Anul acesta, aici au fost executate ample lucrări privind canalizarea, instalațiile pentru apă etc. Lucrările au costat, după cum ne-au informat tov. **Paul DRAGOMIR**, președintele sindicatului și **Ștefan JIPA**, șeful atelierului mecanic, peste 1 200 000 lei. Iată însă că unitatea constructoare — I.C.M.J.B. — nu a realizat și racordarea atelierului mecanic la canalizare. În asemenea condiții, nu pot funcționa, între altele, baia de degresat, bancul de rodaj și baia cu dușuri. Unitatea constructoare pretinde că aceste lucrări trebuie executate de către instalatorii... sanitari. Adică alt proiect, alte lucrări, alte fonduri! Ar putea, ce e drept, să intervină operativ constructorul din cadrul serviciului I.M.A. al direcției agricole județene. Dar, fără dispoziția I.C.M.J.B. nu se poate. Cert e că lucrările de reparații se vor aglomera în curînd și unele instalații necesare nu pot fi folosite.

Am notat și o altă doleanță a mecanizatorilor de la Poșta Cîlnău. În acest an, era prevăzută dotarea întreprinderii cu un grup electrogen cu motor termic, ce poate fi utilizat la secții. Motorul însă nu a sosit, și iată intrăm în luna decembrie. În sfîrșit, atît conducerea atelierului, cît și tovarășii din comitetul sindicatului, ne-au relatat că unele piese de schimb strict necesare acum, cînd au intrat în reparație o serie de mașini agricole, nu pot fi găsite la baza de aprovizionare din Buzău. Este cazul arborilor motor pentru tractoare U-650, al șpicilor pentru pinze de combine, al bielor mici pentru combina C-3 etc. Activitatea de reparații urmînd ca abia de acum să fie intensificată, se impune ca și aceste „neînsemnate amănunte” — cum vor fi socotite poate de către baza respectivă — să fie puse la punct. Totodată însă nu putem să nu întrebăm conducerea și comitetul sindicatului de la I.M.A. Poșta Cîlnău de ce nu se urmează și aici exemplul I.M.A. Mihăilești, care a dus din vreme la uzina de reparații din Galați, 25 de arbori motor, pentru recondiționare, piese provenite de la tractoarele casate, cea mai mare parte a acestora fiind de pe acum returnate.

Reportaj-anchetă realizat de **P. VOICULESCU** și **Al. RAICU**

Breviar juridic

MUNCA LA DOMICILIU ȘI EXERCITAREA MESERIILOR ÎN ATELIERE PROPRII

Utilizarea cît mai deplină a forței de muncă constituie o preocupare de primă însemnătate pentru statul nostru. Tocmai de aceea în ultima vreme au fost luate măsuri pentru a fi atrase în activitatea productivă cît mai multe persoane care, din diferite motive, nu participă direct în producția socială. Astfel, sînt multe femei care nu sînt încadrate în muncă, datorită în primul rînd sarcinilor familiale legate de îngrijirea copiilor și de treburile casnice. De asemenea, în mediul rural, date fiind condițiile specifice ale producției agricole, cetățenii iau parte la muncă numai o parte a anului, în restul timpului fiind disponibili pentru alte activități. La acestia se adaugă și alte categorii de cetățeni ca, de exemplu pensiorarii, oamenii în vîrstă, cei cu anumite deficiențe fizice etc., care pot fi atrași la o muncă utilă.

În acest sens, printr-o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniștri (nr. 991, publicată în Buletinul Oficial nr. 112 din 15 octombrie 1969, s.a. stabilit că întreprinderile de industrie locală, de sub îndrumarea și controlul comitetelor executive ale consiliilor populare, vor putea organiza munca la domiciliu, pentru produsele sau lucrările care nu pot fi executate în cadrul capacităților de producție existente și pentru care această formă de organizare asigură o eficiență economică sporită. Sînt stabilite o serie de produse și lucrări care se pot executa prin munca la domiciliu, menționîndu-se că nu se vor putea realiza în acest mod produse alimentare și lucrări sau operațiuni cu materiale nocive sau inflamabile.

De remarcat că activitatea la domiciliu se poate efectua pe baza unor contracte, care se încheie fie pentru o durată nedeterminată, fie pentru executarea unor anumite lucrări fără a se specifica durata.

O înlesnire pe care o acordă legea persoanelor cu care se încheie contracte de muncă pe durată nedeterminată este aceea că ei pot avea calitatea de angajați, în sensul codului muncii, beneficiînd de drepturile pe care le conferă această calitate, (inclusiv drepturile de asigurări sociale, concedii de odihnă și alocație de stat pentru copii). Bineînțeles, aceste drepturi se acordă numai dacă angajații cu munca la domiciliu realizează un anumit volum de producție, au o manoperă cel puțin egală cu salariul țarifar lunar minim stabilit pentru muncitorii cu calificarea respectivă. Dispozițiunile legale prevăd că persoanele care execută lucrări la domiciliu răspund de păstrarea și utilizarea materiilor prime și materialelor încredințate.

În același context, ținem să reamintim că nu de mult, a fost elaborată o nouă reglementare privind exercitarea meseriilor de către meșteșugarii în ateliere proprii. Aceasta creează condiții pentru dezvoltarea producției unor produse mărunte de larg consum, spre satisfacerea mai deplină a nevoilor populației (cojocărie, fierărie, croitorie, frizerie, olărit, artizanat, dogărit etc.).

Pentru a exercita o meserie în atelier propriu este necesar ca respectivul cetățean să posede o calificare corespunzătoare și o autorizație eliberată de consiliul popular. Prin autorizație se conferă cetățeanului nu numai dreptul de a exercita meseria respectivă, ci și de a desface (vinde) bunurile produse.

Dispozițiunile legale prevăd de asemenea, că meșteșugarii pot pregăti și ucenici, cu o durată de cel mult 3 ani. Aceștia din urmă primesc în perioada de ucenicie o indemnizație, care se stabilește prin acordul părților, și care se înscrie, printre altele, în clauzele contractului de ucenicie.

Micii meseriași pot să execute lucrări și produse nu numai pentru populație, ci și pentru organizațiile socialiste de stat și cooperative, pe bază de contract încheiat cu acestea.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

La I.M.A. Rado-mirești, județul Olt, s-au ridicat și blocuri de locuințe pentru salariați. Cît despre frumusețea lor, fotografia de față redă o imagine grăitoare.

Foto: C. DUMITRU

DIALOG CU CITITORII

ATI ÎNTREBAT — VĂ RĂSPUNDEM

Brigadierul Marin MOSO-REANU, vicepreședinte al cooperativei agricole din Păușești-Măglăști, județul Vâlcea, dorește să știe ce lucrare mai recentă poate consulta în problema plantelor melifere.

În Editura Agro-Silvică a apărut în 1968 o carte, datorată inginerului Ion V. Cîrnu, care pe baza unei ample bibliografii române și străine a reușit să cuprindă pe larg toate aspectele referitoare la sursele melifere, evaluarea capacității melifere a plantelor și stabilirea numărului

de tamiile de albine ce pot fi întreținute pe o vatră de stupină. În lucrarea respectivă autorul indică și căile de sporire a resurselor melifere: însămînțările de plante melifero-furajare în miriște plantele intercalate în livezi de pomi și culturi de prășitoare, sporirea capacității nectarifere a pădurilor, amenajarea și plantarea parcurilor și spațiilor verzi.

Tot în această lucrare veți găsi și date interesante cu privire la polenizarea plantelor entomofile cu ajutorul albinelor.

PORTRETUL SĂPTĂMINII

Cu zece ani în urmă cînd inginerul agronom Gheorghe Roman a fost repartizat la cooperativa agricolă din Lungulețu, județul Dimbovița, pe locurile unde azi sînt situate cele 7 grajduri pentru bovine și porcine, magaziele, pătulele, atelierul și noul sediu, nu se afla nimic. În ce privește animalele, unitatea dispunea doar de cai de muncă.

Printr-o muncă susținută.

sprijinit de organizația de partid, apropiindu-și oamezii, ridicîndu-le continuu nivelul de cunoștințe, inginerul Roman a contribuit în foarte mare măsură la transformarea peisajului comunei, la sporirea averii obștești a cooperativei. El a introdus în cultură soiuri noi de plante, cum sînt cartofii Ostara, Sirtema și Carpatii, a înființat loturi demonstrative pentru a verifica o serie de noutăți în condițiile locale, a dezvoltat mult sectorul legumicol, a inițiat îngrășarea mieilor pentru export — deși cooperativa nu crescuse pînă atunci ovine — a muncit de foarte multe ori, cînd a fost nevoie, umăr la umăr cu cooperatorii.

Lector fruntas în cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă, inginerul Roman a fost premiat în mai multe rânduri de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

De asemenea, recunoscîndu-i-se meritele, el a fost decorat cu Medalia Muncii, iar de curînd a fost primit în rîndurile membrilor de partid.

Poșta redacției

Ion BĂTRINA — Medgidia, județul Constanța:

Dacă vă deplasați în interesul serviciului, în afara localității, cu autoturismul proprietate personală beneficiați pentru compensarea cheltuielilor de o indemnizație fixă de 30 lei pentru fiecare sută de km parcursi. Compensarea se acordă pe bază de ordin de serviciu (de deplasare).

Viorica URUGIUC — Roman, județul Neamț:

În cazul în care aveți program de lucru de 6 ore, salariul orar se stabilește prin împărțirea salariului tarifar lunar la numărul de zile lucrătoare din lună, apoi la 8 ore pe zi. Salariul astfel rezultat se înmulțește cu 6 ore pe zi, apoi cu numărul de zile lucrate în cursul lunii.

Ajutorul lunar pentru reducerea programului de lucru, corespunzător celor două ore zilnice, se stabilește pe baza certificatului medical, prin împărțirea salariului tarifar lunar de încadrare la 204, pentru a se afla ajutorul corespunzător al unei ore. Rezultatul obținut se înmulțește cu 2, apoi cu numărul zilelor lucrătoare din luna în care ați beneficiat de program de lucru redus.

Horia CHIRIȚA — Cîmpina, județul Prahova:

Potrivit H.C.M. nr. 918 din 1960, după absolvirea institutului agronomic trebuie să lucrați cel puțin 3 ani în unități de producție, indiferent de activitatea dumneavoastră anterioară înscrierii în facultate. În cazul în care, înainte de a fi admis în facultate ați avut calitatea de angajat o perioadă de cel puțin 12 luni, puteți fi încadrat, începînd de la 1 noiembrie 1969, cu salariul de inginer, pentru al doilea an de activitate, stabilit conform H.C.M. nr. 1929/1969.

Anton P. MIHAJ — I.M.A. Poșta Cîlnău, județul Buzău:

Șoferii care sînt membri ai cooperativei agricole de producție nu au calitatea de angajați, ei fiind retribuiți în bani și în produse. De altfel, cooperativele nu plătesc sume drept contribuție pentru asigurările sociale de stat. Neîfiind salariați, șoferii respectivi nu pot fi membri de sindicat.

Pentru

timpul iernii

Peste 500 de taurine și aproape 800 de ovine posedă în prezent cooperativa agricolă din comuna Cîndești, județul Neamț. Gospodarii de aici au învățat din proprie experiență că buna furajare a animalelor condiționează în cea mai mare măsură producțiile de carne, lapte, lînă etc. Ca urmare, ei au asigurat pentru iarnă ce vinc — binc clădite în stoguri — 1.000 tone de finuri de lucernă, trifoi și finuri naturale, au insilozat 600 tone de porumb și au stivuit peste 300 tone de paie de griu. De asemenea, au fost procurate 120 tone de concentrate. Lucrările de recoltare și depozitare a furajelor s-au efectuat sub directa îndrumare a inginerului nostru agronom, Dan Mărășescu.

Tache VASILACHE
fărăn cooperativă,
C.A.P. Cîndești,
județul Neamț

H. C. C. și Lindan

Sînt denumirile a două produse realizate de către Combinatul chimic din Rimnicu Vîlcea și care sînt destinate ambaterii dăunătorilor din agricultură. De asemenea, la fabrica de specialitate se mai produc și o serie de pulberi umectabile, cu același scop. Lindan-ul este un produs deosebit de eficient, întrucît el distruge dăunătorii fără să acționeze în nici un fel asupra produselor vegetale.

În prezent, sînt continuate probele tehnologice. Dar, în foarte scurtă vreme, vom livra unităților agricole primele cantități de produse din sortimentele anunțate mai sus.

Ing. Victor
POLTORATCHI
director general
al Combinatului chimic
Rm. Vîlcea

IMPORTANT

Anunțăm pe cititorii noștri că a început reînnoirea abonamentelor pentru anul 1970.

Abonați-vă din timp și pe termene cît mai lungi pentru a vă asigura continuitate în primirea revistei „AGRICULTURA”.

Prețul unui abonament este de:

- anual 52 lei
- pe șase luni 26 lei
- pe trei luni 13 lei

Abonamentele la revista noastră se pot face prin oficiile și agențiile P.T.T.R., la factorii poștali și difuzorii de presă din unitățile agricole de stat și cooperatiste.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 23 — 29 noiembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6,00; 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 14,00; 23,00; 0,55; programul III: 19,30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 11,00; 17,00; 18,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,05; 12,00; 14,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00; în fiecare zi de lucru: 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00.

EMISIUNE PENTRU SATE

Duminică: programul I: Ora satului — 7,15. În fiecare zi de lucru: programul I: Jurnal agrar — 5,30; La ordinea zilei în agricultură — 19,20;

DUMINICĂ: programul I: 21,15 — Teatru scurt. „Mozaic”, scenariu radiofonic de Radu Popescu-Banu.

LUNI: Programul I: 20,45 — Teatru document. Premiera: „Se caută un asasin”, scenariu radiofonic de George Radu Chirovici.

MARTI: programul III: 21,30 — „Străinul”, dramaturgie radiofonică după romanul lui Albert Camus.

MIERCURI: programul II: „Edgar Allan Poe”, adaptare radiofonică de Radu Nichita după piesa „Israfel” de Abelardo Castillo.

VINERI: programul II: 10,00 — „Revizorul” comedie de N.V. Gogol.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6,05; 11,15; 16,30; 18,00; 22,30; programul II: 15,00; 16,00; 18,30; 21,20. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7,45; 8,10; 9,42; 18,50; 19,20; 20,25; 21,00; 21,45; 23,00; 0,03—5,00; programul II: 6,00; 8,00; 9,12; 13,00; 14,30; 15,45; 17,00; 17,15; 19,00; 20,00; 22,50; programul III: 23,00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,22; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 7,10; 9,00; 14,03; 18,30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 12,00; 12,15; 13,22; 15,00; 15,15; 18,30; 20,25; 21,37; 22,30; 0,03—5,00; programul II: 6,00; 11,25; 12,15; 14,30; 16,45; 17,00; 18,30; 20,45; 22,00; programul III: 17,00.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 11,20; 12,30; 13,22; 14,50; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 9,30; 11,00; 14,00; 19,00; Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 11,05; 12,00; 13,22; 14,10; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 11,30; 15,30; 17,00; 18,00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,22; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 6,00; 14,03; 18,00. Muzică ușoară și de dans:

programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 11,05; 12,00; 14,10; 15,45; 18,03; 18,30; 20,25; 21,20; 23,00; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 11,15; 11,45; 14,30; 15,30; 17,00; 18,00; 22,00; 22,20; programul III: 17,00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,22; 14,50; 16,20; 17,30; 20,10; 22,30; programul II: 6,00; 9,00; 11,15; 14,03; 18,00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 10,30; 12,15; 13,22; 14,10; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,50; 23,10; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 11,30; 15,00; 17,00; 18,00; 22,15.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,22; 14,50; 16,20; programul II: 6,00; 9,00; 14,03; 18,00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 10,30; 12,15; 13,22; 14,10; 18,30; 22,30; 23,00; 0,03—3,00; programul II: 7,10; 11,53; 14,30; 15,30; 16,40; 17,00; 18,00; 21,25.

SIMBĂȚA: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,30; 12,00; 12,30; 13,22; 14,23; 16,20; 17,20; 20,10; programul II: 6,00; 11,00; 18,00; 19,00; 22,40. Muzică ușoară și de dans: 5,05; 7,15; 8,30; 11,05; 13,22; 15,00; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 0,03—6,00; programul II: 7,10; 10,30; 11,30; 13,00; 17,35; 18,00; 19,00; 21,57; programul III: 21,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8,45 — Deschiderea emisiunii. Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10,15 — ORA SATULUI. Din cuprins: ● Din 7 în 7 zile (știri și reportaje despre lucrările din agricultură)

● Cooperatorii din Feldioara — reportaj ● Muzică populară; 11,25 — Concert simfonic; 12,00 — De strajă patriei; 12,30 — Emisiune în limba maghiară; 13,30 — VOX MARIS. Film de televiziune; 14,00 — FOTBAL: Farul—Steaua. Transmisiune de la Constanța; 17,00 — Realitatea ilustrată; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,30 — Florile de pe Argeș; 19,50 — Desene animate; 20,00 — Film artistic „Cavalerii Teutonici” (ID). Producție a studiourilor poloneze; 21,30 — 10.000 de lufeferi; 21,50 — Concert de muzică ușoară; 22,15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,30 — A 7-a artă. Noutăți cinematografice; 22,55 — Telesport. Programul II: 20,00 — Temă cu variațiuni „Oedip”; 21,10 — La răsăruce de vînturi. Reluarea episodului I „Sfîrșitul copilăriei”; 22,00 — Filme documentare.

LUNI: 18,00 — Consultații tehnice; 18,20 — Pro sau contra?; 18,50 — Miniaturi folclorice; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Agenda politică; 19,30 — Emisiune economică; 20,00 — Roman foieton — La răsăruce de vînturi. Episodul III „Răpirea”; 20,50 — Handbal masculin: România—Danemarca, repriza a II-a. Transmisiune de la Timișoara; 21,20 — Publicitate. Desene animate; 21,30 — Reflector; 21,40 — Între metronom și cronometru — emisiune-concurs;

22,30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,45 — Scena — emisiune de actualitate și critică teatrală.

MARTI: 18,00 — Lumea copiilor; 18,30 — Așa MATER; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Intermezzo muzical; 19,30 — Ce știm și ce nu știm despre om — emisiune de știință; Celula — un alt univers; 20,00 — Film artistic: „Bădăranii”. O producție a studiourilor „București”; 21,30 — Reflector; 21,40 — Teleglob. Liublyana; 22,00 — Artiști amatori în studio; 22,35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,50 — Antologia poezilor contemporani.

MIERCURI: 18,00 — Studioul pionierilor. O profesiune frumoasă; 18,30 — Actualitatea muzicală; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Intermezzo coregrafic; 19,30 — Anchetă socială; 20,15 — Telecinemateca: „Barba roșie” (seria a II-a). O producție a studiourilor japoneze; 21,40 — Reflector; 21,50 — Salonul literar TV. Responsabilitatea criticii; 22,30 — Film documentar: Imagini din Albania; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,05 — Secvențe înregistrate din finala turneului de handbal masculin „Trofeul Carpați”.

JOI: PROGRAMUL I: 17,30 — Emisiune în limba maghiară; 18,00 — Aventură în munți (I). Un nou serial produs de televiziunea din R.D.G.; 18,30 — Mult e dulce și frumoasă; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Intermezzo coregrafic; 19,30 — Prim plan: Academicianul Șerban Țițeica; 20,00 — Seară de teatru: „Oamenii caveranelor” de William Saroyan. În românește de Catinca Ralea; 21,40 — Reflector; 21,50 — Avanspremiera; 22,10 — Cronica ideilor; 22,30 — Prin marginea Sibiului (cîntece și dansuri); 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

PROGRAMUL II: 20,00 — Concert simfonic; 21,00 — Artă monumentală și arhitecturală; 21,30 — Invitație la vals — de Weber. Dansează Magdalena Popa și Dan Moise; 21,40 — Reflector; 21,50 — O oră cu Alfred Hitchcock. „Dansul marionetei” (reluare).

VINERI: 17,00 — Consultații pentru elevi; 18,00 Lumea copiilor; 18,30 — Actualitatea economică; 18,45 — Film documentar; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 19,30 — Mai aveți o întrebare?; 20,15 — Film artistic „Un idiot la Paris”. O producție a studiourilor franceze; 21,45 — Reflector; 21,55 — Cadran; 22,25 Glorii ale scenei lirice românești; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂȚA: PROGRAMUL I: 17,00 — Emisiune în limba germană; 18,00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți! Emisiune pentru tineret; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,30 — Reflector; 19,45 — Telemicropedia; 20,45 — Film serial — Războiul; „Cine e trădătorul?”; 21,35 — Recital Doina Bădea; 22,05 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; Telesport; 22,30 — Păpuși pentru oameni mari (Interviziune); 23,00 — Romante noi — interpretări noi. PROGRAMUL II: 20,00 — Seară de teatru: „Cum vă place” de W. Shakespeare; O producție a studiourilor engleze; 22,15 — Film serial: „Epoletii diavolului” a producție a studiourilor de televiziune din R. P. Bulgaria; 23,00 — Romante noi, interpretări noi.

ÎN SLUJBA MECANIZĂRII AGRICULTURII

VĂ PREZENTĂM UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

Printre exponatele prezentate la Expoziția realizărilor economiei naționale „România 1969” puteau fi văzute și agregatele de pompare D-108,12” fabricate de Uzina de reparații Galați. În cei peste 20 de ani de activitate, binecunoscuta uzină gălățeană și-a adus un prețios aport în domeniul mecanizării agriculturii. În prezent, uzina își axează producția, pe lângă reparații, pe fabricarea unor piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole, cât și a unor utilaje necesare mecanizării agriculturii. De asemenea, aici se execută piese de schimb pentru unele utilaje provenite din import, cât și pentru cele care nu se mai fabrică de către uzinele M.I.C.M.

Fără îndoială, toate acestea sînt urmarea firească a acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, avînd ca rezultat creșterea continuă a producției și productivității. Dar, care sînt rezultatele înregistrate pînă acum? Acestei întrebări i-a răspuns directorul uzinei, tov. ing. Gheorghe GĂVAN.

— Apelînd la cifre care, cred eu, vorbesc de la sine, iată cum stăm la sfîrșitul primelor zece luni ale anului: la producția globală planul a fost realizat în proporție de 101,7 la sută, la producția-marfă — 101,8 la sută. Importante depășiri ale prevederilor s-au înregistrat și la ceilalți indicatori: fabricația de piese de schimb pentru tractoare (25 la sută), fabricația de piese de schimb pentru mașini agricole (49 la sută) și reparații (26 la sută).

Ponderea producției

Pe măsura cerințelor mereu crescînde ale unităților I.A.S. și I.M.A. s-a simțit nevoia organizării procesului de

organizarea fluxului tehnologic s-a făcut prin lucrări de mică mecanizare, după proiecte proprii.

Ponderea producției însă nu o constituie reparațiile — după cum s-ar părea — ci fabricațiile, care reprezintă la uzina din Galați nu mai puțin de 88,6 la sută din volumul total al planului. Sarcinile sporite în ce privește fabricația au necesitat reorganizarea sectorului respectiv. În acest scop, utilajele au fost amplasate pe linii tehnologice, fabricația principalelor produse făcîndu-se în flux continuu.

Principalele produse

Pe lângă piese de schimb, uzina gălățeană produce și o seamă de utilaje complexe. În cele ce urmează prezentăm, în mod succint, principalele caracteristici ale unora din utilajele fabricate aici și care pot fi procurate de unitățile socialiste de la Uzina de reparații din Galați.

AGREGAT DE POMPARE D-108, 12”. Este destinat pentru alimentarea cu apă a terenurilor în vederea irigațiilor. Agregatul mai poate fi folosit și ca motor stabil pentru antrenarea diferitelor mașini, cum ar fi mori cu ciocănele, tocător de furaje, generatoare electrice etc. **Caracteristici tehnice:** Puterea motorului = 45 CP; turația nominală = 1500 rot/min; debitul pompei = 150 l/s; înălțimea maximă de aspirație = 5 m CA; înălțimea maximă de refulare = 13 m CA.

APARAT DE ALEZAT LINII PALIER. Se folosește la alezarea cuzinetilor liniei de arbori de la motoarele de tractor de tipul D-36 M, D-103, D-107 și D-108. Alezarea cuzinetilor cu acest aparat se execută repede și ușor, obținîndu-se o calitate superioară a lucrărilor. **Caracteristici tehnice:** Diametrul axului alezor = ϕ 63 mm; cursa maximă = 110 mm; numărul de cuțițe pe ax = 5 buc; diametrul maxim de alezat = ϕ 110 mm; diametrul minim de alezat = ϕ 64 mm; avansul = 0,11—0,13 mm/rot.

ANTRENOR CU ȘAIBĂ. Este utilizat pentru antrenarea utilajelor și mașinilor agricole, fiind cuplat cu un motor stabil. De asemenea, el se poate monta

la șasiul agregatului de pompare. Este prevăzut cu roți de transmisie pentru curele late și trapezoidale.

MAȘINĂ DE SUDAT ELECTRIC, PRIN PUNCTE. Această mașină — o interesantă inovație locală — se folosește la sudarea electrică, prin puncte, a tablei cu o grosime de pînă la 2,5 mm. Mașina lucrează cu un amperaj de 50—

import, asimilînd și executînd în acest an 218 produse. Reperete respective se realizează la un preț de cost scăzut. Acțiunea de asimilare de noi produse continuă cu succes. La ora actuală, după ce a fost asimilat, se fabrică în serie, printre altele, și ridicătorul hidraulic monobloc, cu caracteristici de funcționare superioară față de ridicătoarele existente.

Produsele mai sus enumerate sînt binecunoscute și mult apreciate, nu numai în țară, ci și peste hotare. Astfel, în Grecia și Iran au fost exportate mașini de alezat linii palier și nicovale de tipul TG-100 și 150.

Mircea Stoian controlează cota de alezare a cămășilor — cilindru la mașina de honuit.

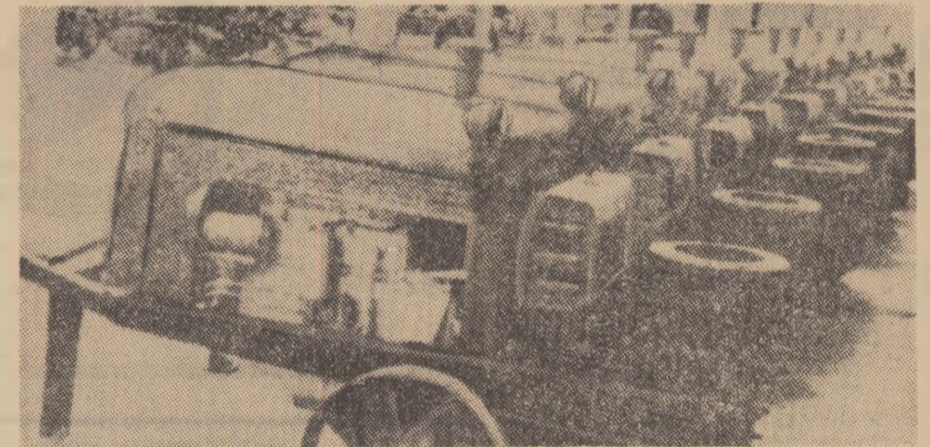
Privind spre viitor

Oricine își pune întrebarea: cine sînt făurarii tuturor acestor realizări meritorii? Pe primul plan se situează inovatorii și raționalizatorii, a căror activitate (inovațiile aplicate) aduc uzinei economii de sute de mii de lei. Alături de aceștia sînt fruntașii întrecerii socialiste. Anul trecut, aproape 150 de lucrători de aici au fost distinși cu steauța de frunză.

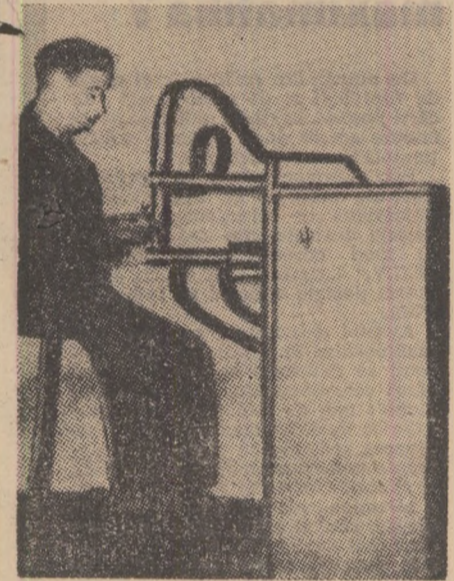
Din discuția avută cu directorul uzinei am aflat și perspectivele acestei unități. Problema nr. 1 va fi și în continuare dezvoltarea gamei de piese de schimb, ce se vor fabrica aici, precum și executarea unui număr sporit de utilaje pentru nevoile agriculturii noastre socialiste. Legat de aceasta, e necesar să precizăm că principalele secții vor cunoaște o mare extindere.

Realizînd sarcinile anului acesta, harnicul colectiv al Uzinei de reparații din Galați are ațintite privirile spre viitor, și în primul rînd asupra producției anului 1970, ultimul an al actualului cincinal, pentru îndeplinirea căruia s-au și luat măsurile convenite. Noi le dorim, din inimă, mult succes!

L. IONESCU

Un nou lot de agregate de pompare D-108-12”, utilaj de baza în fabricația uzinei, gata de a lua drumul ogoarelor.

Ian Arizon lucrînd la mașina de sudat electric prin puncte, o prețioasă inovație realizată în uzină.

reparație a motoarelor și tractoarelor după metode noi, moderne. Astăzi, reparațiile se execută aici în flux tehnologic, după metoda industrială. Calitatea reparațiilor este asigurată pe faze de operații, pe tot parcursul fluxului. Subliniem în mod deosebit faptul că

UZINA DE REPARAȚII CIULNIȚA

repară

tractoare UTB. 26—27 ;
tractoare U. 650—651 ;
tractoare pe șenilă — DT. 54,
S—650 ;
motoare de schimb — DT —
35, 36 și D—103 ;
recondiționări de piese și
subansamble de tractor.

Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii

EXECUTĂ

pentru cooperative agricole de producție, întreprinderi, instituții și pentru populație:

transporturi de mărfuri și produse,
reparații de utilaje agricole, motoare stabile,
instalații de încălzire și de alimentare cu apă
confecții metalice de obiecte gospodărești,
încărcări de acumulatori, depanări și reparații
curente la autoturisme.

PUTEȚI SĂ CUNOAȘTEȚI ȚĂRI, POPOARE, OAMENI, EVENIMENTE, SĂ VĂ FORMAȚI O CULTURĂ GENERALĂ COLECȚIONÂND MĂRCI POȘTALE

PRIN GHIȘEELE ȘI MAGAZINELE FILATELICE ÎNTREPRINDEREA „FILATELIA”

vă pune la dispoziție ultimele noutăți filatelice din țară și străinătate, precum și emisiuni de mărci mai vechi românești și străine și accesoriile necesare pentru păstrarea unei colecții: clasoare; albume; pensete; odontometre; poșete filatelice; lupe etc.

REȚINEȚI: în plicurile filatelice cu premii, care se găsesc de vânzare la toate oficiile poștale și magazinele de specialitate, puteți găsi premii, care constă în diferite accesorii filatelice, precum și în obiecte de valoare, ca: televizoare, magnetofone, ceasuri, serii de timbre ștampilate și neștampilate românești și străine.

**CUMPĂRÎND
UN PLIC CU MĂRCI
POȘTALE ROMÂNEȘTI —
ÎN VALOARE DE 4 LEI**

● **TODOSIU ION**, din BRAȘOV, str. Dr. Petru Groza, nr. 12, A CÎȘTIGAT UN TELEVIZOR „VENUS 3”.

● **TOT UN TELEVIZOR „E-47”** A CÎȘTIGAT ISOP CLEOPATRA, din HOREZU — str. Eroilor 12.

Printre numeroșii cîștigători ai plicurilor filatelice cu premii, menționăm pe următorii:

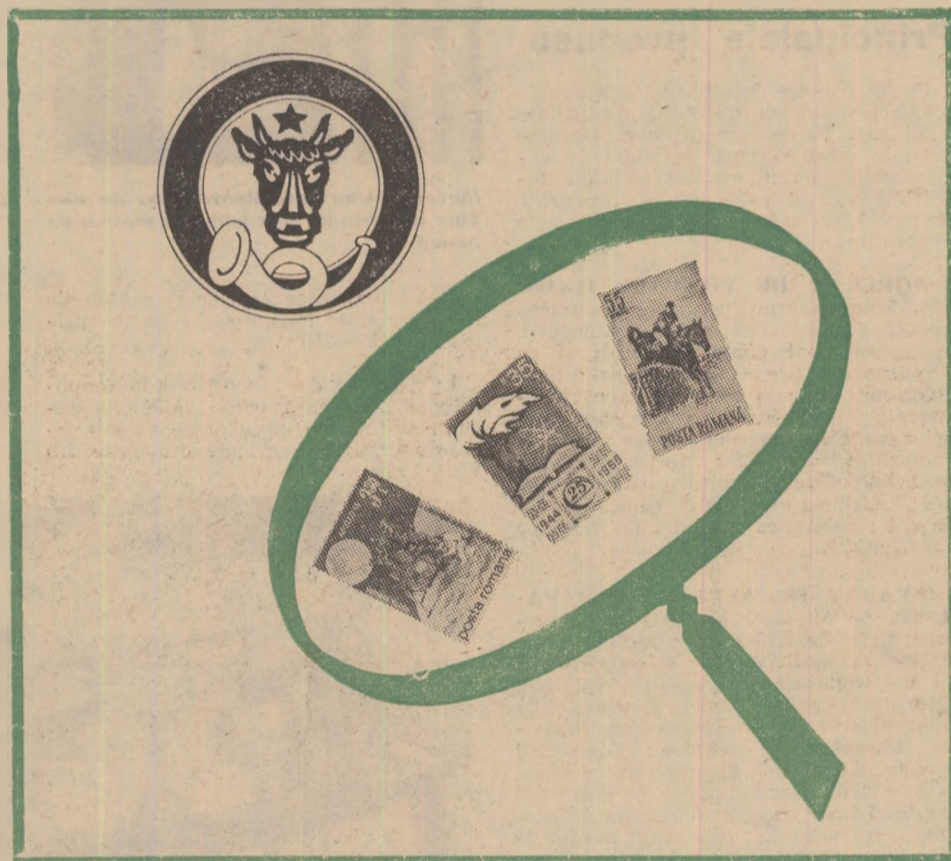
● **VORONCO CONSTANTIN**, din Suceava — str. Mihail Sadoveanu 8, A CÎȘTIGAT UN APARAT FOTO „VOSTOK”.

● **MUNTEANU ION**, din Simeria — str. A. Mureșanu nr. 35, A CÎȘTIGAT UN APARAT FOTO „VOSTOK”.

● **CIORDOS EUGENIA**, din comuna Ceablăul — Satu Mare, A CÎȘTIGAT UN APARAT FOTO „ZEFIR”.

● **TEISANU NICOLAE** din București — str. Arbănași nr. 8, A CÎȘTIGAT UN APARAT FOTO „LIUBITEL”.

● **ȘTEFĂNESCU TEODOR**, din București — str. 13 Decembrie nr. 23, A CÎȘTIGAT UN CEAS „DOXA”.

FILATELIA TEMATICA

Filatelicia tematică cîștigă tot mai mult teren în colecționarea mărcilor poștale, aceasta datorită faptului că tematica creează posibilități nebănuite, atât pentru întocmirea cât mai completă a colecției cât și pentru educarea și documentarea filatelistului în domeniile pe care și le propune. Filatelicia tematică este strîns legată de conținutul educativ al mărcilor a căror colecționare presupune un studiu amănunțit și permanent, sursele fiind practic inepuizabile.

Filatelicia tematică nu este o simplă colecție filatelică, chiar dacă se referă la un subiect ales dinainte de către colecționar. Ea constituie studiul subiectului.

În filatelicia tematică colecționarul nu se străduiește să grupeze valori sau serii de mărci din toată lumea sau din câteva țări, ci alege un subiect, căutîndu-l în miile de emisiuni ale tuturor țărilor, adună și clasează într-un ansamblu armonios mărcile care se referă la subiectul ales.

Mulți colecționari folosesc tema drept obiect principal în activitatea lor filatelică. Temele sînt atât de variate, încît pot satisface dorința celor mai exigenți începători, sau chiar filateliștilor avansați.

Exemple de subiecte pentru teme sînt numeroase: floră, faună, sport, cosmos, artă plastică, muzică, oameni celebri, descoperiri geografice, aviație, transporturi etc.

Colecția tematică oferă și avantaje: în primul rînd ca orice colecție tematică poate fi ușor întocmită, față de colecția pe țări, continente sau mondiale, care, practic (din cauza numărului mare de emisiuni, resurselor materiale și timpului) este imposibil de realizat.

Dezvoltarea filateliei tematice este ilustrată și prin însuși faptul că la toate expozițiile majoritatea exponatelor sînt prezentate pe teme.

Iubitorii de frumos, colecționarii pasionați vor găsi în filatelicia tematică un mijloc de recreere, cît și un interesant factor de instruire.

Ce este maximafilia?

Un număr din ce în ce mai mare de filателиști și de colecționari de cărți poștale ilustrate sînt tentați să imbine aceste două pasiuni colecționînd ilustrate maxime.

Este aproape sigur că primele ilustrate maxime au fost realizate întîmplător de colecționari de cărți poștale ilustrate. Ele sînt denumite în mod curent în maximafilie „T.C.V.” („timbre cotê vue”), adică marcă poștală aplicată pe fața ilustrată.

Avîntul deosebit pe care l-a luat maximafilia în ultimele două decenii se datorește și faptului că oferă colecționarului o dublă satisfacție: una de a-și realiza singur diferite ilustrate maxime, prin imbinarea armonioasă a celor trei elemente (marca poștală, c.p. ilustrată și stampilă poștală) și a doua — de a colecționa piese din cele mai frumoase, care din punct de vedere al realizării grafice întrec adesea mărcile poștale, oferîndu-i o imagine mărită a subiectului de pe marcă.

Cele mai vechi ilustrate maxime cunoscute datează din primii ani ai secolului nostru. Se povestește, de altfel, că un voiajor amator „T.C.V.”, în trecere prin Egipt, ar fi trimis unor prieteni, între anii 1900—1910, cărți poștale ilustrate înfățișînd sfînxul și piramidele. Fața acestor c.p. a aplicat — ca francatură — mărci avînd același subiect, găsite întîmplător la un oficiu poștal din Cairo și obliterate ca orice trimitere poștală. În felul acesta, călătorul realizase, intenționat sau nu, primele ilustrate maxime.

Din aceeași epocă se cunosc și alte ilustrate maxime realizate în Anglia, Franța, Austria, Elveția etc., cu efigii de regi, figuri sau steme.

În colecțiile unor cunoscuți maximafili din străinătate s-au identificat câteva ilustrate maxime românești vechi.

În general, numărul ilustratelor maxime realizate în diferite țări este destul de redus pînă în anul 1920. Abia după această dată și îndeosebi după anul 1930 se poate vorbi de maximafilie în adevăratul înțeles al cuvîntului. Treptat se realizează din ce în ce mai multe ilustrate maxime, se constituie primele cluburi și societăți de maximafilie, iar după cel d-al doilea război mondial, maximafilia cunoaște o dezvoltare deosebită. Se creează noi grupări: în Franța, Belgia, R.F.G., S.U.A. etc.

Pe plan internațional, au fost organizate expoziții maximafilice — Euromax 1962, Național Paris 1964 — iar în cadrul unor expoziții filatelice, a existat o clasă de maximafilie, în care au fost prezentate exponate valoroase de colecționari din diferite țări, inclusiv din țara noastră.

Maximafilia — această ramură relativ nouă a filateliei — a apărut în țara noastră după 23 August 1944 datorită unor entuziaști colecționari și s-a dezvoltat treptat, mai ales în ultimii 10 ani.

Preocupările maximafililor români vizează două obiective importante: realizarea de ilustrate maxime românești, pe cît posibil cu ilustrate editate în țară și popularizarea maximafiliei.

DOCUMENTAR EXTERN

NEGHINA —
O BURUIANĂ FOLOSITOARE!

Oamenii o cunosc de mult ca o buruiană dăunătoare. Dar, iată că cele mai noi cercetări științifice o înfățișează ca folositoare. Dr. Danica Gajić, cercetător principal la Institutul de cercetări biologice din Belgrad — R.S.F. Iugoslavia, a demonstrat că neghina stimulează griul. Prin experiențe în laborator și în câmp s-a stabilit că între neghină și griu există o influență reciprocă pozitivă.

Cercetările preliminare, care datează încă din anul 1947, au avut ca scop determinarea evoluției chimice care a avut loc paralel cu evoluția biologică a plantelor trăind în comun. Drept obiect de cercetare au fost alese îndeosebi griul și neghina. Experiențele practice s-au făcut în diferite regiuni din Serbia, Voivodina și Kosovo. Ele au dus la concluzia foarte interesantă că, în prezența neghinei, griul posedă o stare de stimulare în sensul creșterii producției la ha. Aceasta indică existența anumitor interacțiuni chimice, între griu și neghină pe baza metaboliților eliminați și deveniți liberi.

Experiențele care s-au făcut timp de

mai mulți ani au arătat că starea de stimulare a griului, intervenită în prezența neghinei, poate fi transmisă și în absența acesteia, cu ajutorul substanțelor sale biogene. Astfel, substanțele neghinei au fost folosite în sistemul monoculturii și s-a reconstituit substratul chimic, care corespunde culturii mixte în ceea ce privește dezvoltarea plantei și îndeosebi a creșterii producției de boabe la ha. Această legătură reciprocă care se obține prin folosirea substanțelor biogene, continuă să se manifeste și la generațiile următoare. Analizele și experiențele au arătat că acțiunea acestor substanțe durează până la generația a patra.

S-a constatat că substanțele biogene ale neghinei acționează în trei direcții: sporesc producția la ha, îmbunătățesc calitatea produselor și ameliorează solul din punct de vedere chimic. Aceasta se reflectă mai ales în creșterea conținutului de fosfor (P₂O₅) în sol. Substanțele din neghină activează fosforul din fosfații inactivi și chiar cel introdus în sol cu îngrășămintele chimice.

Folosirea substanțelor amintite a permis transformarea griului de toamnă „San Pastore” în griu de primăvară. Prin aceasta s-a obținut reducerea perioadei sale de vegetație cu 180 de zile, adică de la 279 la 90 de zile.

Analiza influenței substanțelor biogene nu s-a limitat la griu. Acțiunea lor a fost studiată, de asemenea, asupra porumbului și a plantelor tehnice și furajere. În Voivodina s-au obținut la porumb rezultate importante. Experiențele vor continua, dar se atrage atenția că orice folosire necontrolată și neorganizată a substanțelor respective poate avea consecințe nedorite, adică se poate solda cu efect contrariu. De asemenea, sînt posibile anumite de-reglări ecologice și genetice ulterioare în relația plantă—substrat.

În continuare, se vor face experiențe în vederea elucidării mecanismului interacțiunii griului cu neghina. Aceste experiențe urmează să se facă prin metode fine, cum este folosirea atomilor marcați în substanțe biogene din neghină.

Scopul final al cercetărilor amintite este evident obținerea unor producții mari la culturile agricole, dar ele comportă și diminuarea proprietăților vitale ale speciilor de plante dăunătoare, menținerea speciilor de cultură sub controlul omului, pentru a evita degenerarea lor.

CERCETĂRI APLICATIVE

REZISTENȚA
INSECTELOR LA FRIG

Lupta intensă care se desfășoară de câteva decenii, în toate țările, împotriva acridienilor dăunători a determinat apariția unui mare număr de lucrări privitoare la aceste insecte.

Printre problemele luate în studiu se află rezistența anumitor specii la asprimea iernii. Cea mai mare parte a acridienilor din regiunile temperate și reci petrec larva în stare de ou, ouăle fiind, în general, bine protejate într-o oțecă. Totuși, unele specii ierneză sub formă de larve sau chiar ca insecte formate. O lucrare recentă a profesorului Gordon Alexander, de la Universitatea din Colorado (S.U.A.) aduce, în domeniul rezistenței insectelor la temperaturi foarte joase, un șir de precizări interesante, rezultat al unui mare număr de experiențe realizate în laborator, și observații făcute în natură. El a studiat, în mod deosebit, trei specii: Eritettix simplex, Arphia compersa și Xantippus corallipes, care trăiesc în Munții Stîncoși până la 2 700 și 3 300 m și al căror ciclu vital comportă o iernare în stare de larvă de vîrstă a treia și a patra.

Cercetătorul amintit a constatat, în primul rînd, că aceste lăcuste nu se află în stare de completă hibernare în toi cursul iernii, ci își reiau, într-o anumită măsură, activitatea de îndată ce vremea se încălzește puțin. Larvele acestor specii au o rezistență mult mai mare la temperaturi scăzute decît insectele adulte care au trăit în anul precedent și care, la primul val de frig pier.

Numeroase experiențe au căutat să explice acest fenomen. Un anumit număr de adulți și de larve de diverse specii au fost supuși timp de 24 de ore la o temperatură de - 7,5° C și au supraviețuit cu toții. La o temperatură de - 12,5° C au supraviețuit însă numai larvele care, supuse apoi la un frig de - 17,5° C, timp de 48 de ore, au supraviețuit aproape în totalitate.

Intr-o fază următoare, autorul a trecut la măsurarea temperaturii interne a insectelor, folosind, în acest scop, o tehnică extrem de delicată. El a constatat astfel că momentul atingerii temperaturii de înghețare în mediul intern nu prezintă deosebiri de la insectele nehibernante la larvele hibernante. Concluzia este că rezistența deosebită a larvelor din speciile hibernante se datorește unor însușiri speciale ale acestora.

Care sînt aceste însușiri nu s-a stabilit încă. Se pare însă, potrivit unor experiențe franceze realizate cu acridieni din Munții Firinci, că în hemolimfa larvelor ar exista anumite proteine speciale, care ar explica rezistența lor la frig.

Cărți științifice franceze

„Metabolismul lipidelor în plantele superioare” de P. Mazliak este al cincilea volum al colecției „Monografii de fiziologie vegetală”, care apare în editura pariziană MASSON. Autorul face o prezentare a tipurilor moleculare de lipide ale vegetalelor superioare, după care se ocupă de metabolismul lipidic, la nivelul celular și la scara plantei în ansamblu. Cercerile de specialitate consideră monografia lui P. Mazliak ca pe un tur complet de orizont care are în vedere viitoarele realizări într-un domeniu important al biochimiei.

În aceeași editură a apărut și „Biologia viței de vie” de F. Bugnon și R. Bessis, lucrare care se ocupă atât de morfologia și fiziologia plantei, cât și de problemele privitoare la cultivarea și protecția culturilor împotriva bolilor și dăunătorilor. Expunerea, extrem de clară, este însoțită de un bogat aparat ilustrativ, care lărgeste interesul pentru întreaga lucrare.

„Solul trăiește, solul evoluează”. Ca o confirmare a acestui adevăr atât de scump pedologilor, lucrarea intitulată „Biologia solurilor” de Yvon Dommergues, apărută în editura PRESSES UNIVERSITAIRES DE FRANCE servește tuturor celor care, într-un fel sau altul, sînt interesați de problemele solului: cercetători, cadre didactice, ingineri agronomi, studenți.

Autorul prezintă organismele telurice, iar în a doua parte a lucrării trece în revistă aplicațiile biologiei solului.

Una dintre cele mai recente sinteze ale domeniului o constituie lucrarea conferențiarului Pascal Ribèreau — Gayon, de la Facultatea de științe din Bordeaux, intitulată „Compușii fenolici ai vegetalelor”, apărută în editura DUNOD.

În afară de descrierea acestor substanțe, cartea accentuează asupra metodelor de analiză, în special asupra celor mai recente — cromatografie, spectrofotometrie — ceea ce conferă în mod deosebit lucrării un caracter foarte modern.

Adrian COSTA

ORIZONTURI

ULEIUL SOLVENT
PENTRU PESTICIDE

Dozele de pesticide (75 l/0,4 ha) pot fi reduse la cîteva litri pe hectar fără a se reduce eficiența lor printr-o metodă elaborată de compania „Micron Sprayers” din Birmingham. În loc de apă, metoda prevede folosirea drept solvent a unui ulei care formează mici picături stabile ce nu se evaporă. Cu pulverizator centrifugal imprăstie insecticidele în picături cu dimensiuni foarte mici, datorită cărui fapt ele se distribuie uniform pe suprafața tratată.

„MINISERA”
PENTRU EXPERIENȚE

Sera minuscule realizată din material plastic reprezintă o soluție nouă pentru observarea directă a dezvoltării și comportării plantelor în prima lor perioadă de creștere. Cu o „mini-seră” este posibilă efectuarea unei numeroase serii de experiențe date fiind caracteristicile sale speciale de construcție datorită cărora cadre didactice, oameni de știință, studenți, pot efectua diverse programe de experiențe. Dimensiunile ei reduse o fac ușor de transportat și de așezat chiar și pe tabla unei ferestre.

În afară de experiențe cu caracter didactic și informativ, sera minuscule s-a dovedit foarte folositoare și celor care se ocupă cu producerea semințelor, germinarea bușilor și producerea butașilor. Dimensiunile mini-serii sînt de 19 x 14 x 13 cm și ea este dotată cu 6 vase. Are patru deschideri la bază și alte patru pentru ventilație, în partea superioară.

CERCETĂRI ASUPRA VALORII
NUTRITIVE A DEȘEURILOR DE
LA FABRICILE DE BERE
ȘI DISTILERII

În urma analizelor chimice efectuate în Anglia, s-a constatat că borhoțul de whisky și bere are un conținut în substanță uscată care variază între 20—40 la sută, depinzînd de regiune, de metoda fabricației și de alți factori.

Aproximativ 90 la sută din probele analizate conțin 71 la sută umiditate, ceea ce demonstrează că acestea au un echivalent amidon (E.A.) de mai puțin de 16,5 la sută. Fosforul este bine utilizat de rumegătoarele adulte și se consideră că dă o siguranță cînd e disponibil în proporție de 70 la sută. Nu este utilizat însă de viței în stadiul de prurumegător. Conținutul calciului poate varia după tipul de apă folosit de fabrica de bere. Conținutul în cupru este foarte variabil și dacă produsele sînt date în alimentație în cantități mari, ar putea prezenta un oarecare pericol pentru rumegătoare. Vitaminele A și E sînt absente din ambele borhoturi.

PREPARAT PENTRU
CONSERVAREA NUTREȚURILOR

În Cehoslovacia s-a experimentat cu succes un nou preparat pentru conservarea nutrețurilor prin insilozare: formiatul de calciu. Conservarea nutrețurilor greu insilozabile prin utilizarea formiatului de calciu a dat rezultate mai bune decît în cazul folosirii melasei.

Trifoiul insilozat cu formiat de calciu a avut un conținut mai mare de acid lactic și a fost lipsit de acid butiric. De asemenea au fost superioare (în conținutul nutrețului insilozat) substanțele azotoase digeribile, cele extractive neazotate și proteina digeribilă.

Pierderile de caroten la trifoiul insilozat cu noul preparat au fost cu peste 12 la sută mai mici decît la trifoiul insilozat cu melasă.

TRACTOARE PENTRU SERE

Mecanizarea lucrărilor în sere este îngreuiată de cerința folosirii eficiente a întregii suprafețe productive. Răspunzînd acestui deziderat, constructorii de mașini și tractoare agricole sînt preocupați de realizarea unor utilaje cu gabarit mic, ușoare, ieftine, eficiente.

Un asemenea utilaj este tractorul electric produs la Institutul de cercetări pentru construcția mașinilor agricole din Sofia. Noul tractor, destinat lucrărilor în sere, este acționat de un acumulator și se caracterizează printr-un înalt grad de eficiență. Este în permanență gata de funcționare, ușor de condus, nu produce fum sau zgomot, demarcează rapid, se întoarce pe un spațiu extrem de mic și poate fi utilizat la o gamă foarte largă de lucrări.

AGRICULTURA PE GLOB

Carnet economic

Din rezultatele anului agricol

Nu de mult, au fost date publicității rezultatele producției de lapte din anul agricol precedent, în 17 țări ale lumii. Ele arată că în 1968, crescătorii de vite au obținut 181 milioane de tone de lapte, ceea ce reprezintă mai puțin de 1 la sută în plus față de anul 1967.

Țările din apusul Europei au produs cu 2 la sută mai mult decât anul precedent. Această creștere este explicată — pentru Franța, Belgia și Olanda — prin numărul sporit de animale, iar pentru R.F. a Germaniei — printr-o producție mai mare de fiecare vacă. Ca și Marea Britanie și Norvegia, Irlanda a obținut o producție care întrece cu 6 la sută rezultatul anului agricol anterior, grație timpului mai bun, unor prețuri mai avantajoase și efectivelor mai mari de animale.

Într-un șir de alte țări, scăderea efectivelor de vaci a avut drept consecință micșorarea producției de lapte. Este cazul Austriei, Danemarcei, Greciei, Italiei, Suediei și Elveției.

Vremea proastă a influențat producția de lapte a Australiei și a Noii Zeelande, care au obținut cu 6 la sută mai puțin decât în anul precedent.

Statele Unite și Canada au marcat o creștere a volumului de lapte de ordinul mediei mondiale, adică 1 la sută.

În cele 17 țări pentru care au fost publicate rezultatele, s-au consumat 612 milioane tone de lapte natural, ceea ce reprezintă o treime din totalul producției.

Tractoare românești pentru export

În baza contractului de durată încheiat cu Iranul, pentru exportul de tractoare, au fost livrate recent prin I.S.C.E. Autotractor, încă 157 de tractoare de diferite tipuri.

De asemenea s-a încheiat un nou contract pentru exportul în R.S. Cehoslovacă a 2500 de tractoare universale pe roți cu pneuri de 65 C.P., iar în cadrul contractului încheiat pentru exportul în U.R.S.S. a 12000 remorci au fost recent livrate încă 1437 remorci basculante.

A 15-A SESIUNE A CONFERINȚEI F. A. O.

Un instrument eficace al dezvoltării agriculturii moderne

Corespondență din Roma de la Nicolae PUICEA

Observatorii apreciază că actuala sesiune — cea de-a 15-a — a conferinței F.A.O., care își desfășoară lucrările la Roma, se înscrie printre cele mai semnificative întrucât ea polarizează activitatea organizației asupra problemelor centrale, asupra obiectivelor sale esențiale. De aceea, sesiunea în curs, poate mai mult ca alte sesiuni, oferă celor o mie de delegați și observatori prezenți prilejul de a face noi propuneri pentru ca F.A.O. să devină un instrument tot mai eficace în rezolvarea problemelor dificile și complexe ale dezvoltării agriculturii mondiale.

Luând cuvântul în cadrul sesiunii, șeful delegației Republicii Socialiste România, Nicolae Ștefan, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, a declarat între altele: „România apreciază că F.A.O. este chemată să joace un rol din ce în ce mai important în dezvoltarea agriculturii mondiale și ea poate constitui un prețios factor al progresului economic și social continuu al întregii lumi, cu deosebire al țărilor în curs de dezvoltare. Organizația noastră constituie un cadru propice pentru găsierea unui limbaj comun favorabil înțelegerii între țări cu sisteme social-economice diferite, pentru rezolvarea

marilor probleme contemporane care privesc agricultura și alimentația.

În continuare, șeful delegației române a arătat că experiența propriei noastre țări ne-a dovedit că măsurile luate de către fiecare țară pentru mobilizarea eforturilor proprii în direcția folosirii resurselor naționale, materiale și umane, joacă un rol hotărâtor în sporirea rapidă a producției agricole. Eforturile întreprinse în acest sens de România sînt binecunoscute.

Credem că ar fi util — a spus Nicolae Ștefan — ca F.A.O. să faciliteze în mai mare măsură legături directe între institutele de cercetări agricole naționale și să promoveze cu mai multă stăruință asemenea forme de cooperare între cercetătorii științifici, cadre din învățămînt și specialiști din unitățile de producție din țările membre, care prilejuiesc un transfer activ al tehnologiei moderne, fără a se recurge la forme organizatorice complicate și costisitoare. Mobilizarea resurselor umane din agricultură prezintă, de asemenea, o importanță deosebită pentru creșterea producției agro-alimentare. Printre măsurile concrete care trebuie să ne rețină atenția în acest domeniu, considerăm că cel puțin două joacă un rol hotărâtor:

formarea și perfecționarea cadrelor agricole la toate nivelele și crearea unei structuri agrare capabile să stimuleze dezvoltarea progresului tehnic în agricultură. Paralel cu măsurile luate pe plan național în domeniul formării cadrelor, considerăm că F.A.O. ar putea la rîndul său să aducă o contribuție mai mare decît pînă în prezent în această privință. Programul și bugetul organizației ar trebui să cuprindă acțiuni și sume mult mai importante pentru formarea și specializarea unor cadre din țările în curs de dezvoltare în țări cu o agricultură avansată. Deși problema structurii agrare a constituit obiectul unor studii elaborate chiar de către F.A.O., sîntem de părere că această problemă vitală pentru demararea sau accelerarea procesului de dezvoltare economică și socială, nu trebuie să lipsească din tabloul măsurilor preconizate pentru acțiunea asupra progresului în domeniul agriculturii.

După ce a subliniat că expansiunea bugetului F.A.O. ar trebui să fie orientată cu prioritate spre acele activități care au o eficiență maximă asupra dezvoltării producției agro-alimentare a țărilor membre, șeful delegației române a spus:

„Înfăptuirea oricărui pas pe calea spre o dezvoltare generală poate elibera resurse uriașe care ar putea fi folosite în slujba unui amplu și eficace program internațional de dezvoltare. Totodată, ajutorul internațional sub formă de investiții pentru dezvoltarea producției agricole în cadrul diverselor programe de dezvoltare ale Națiunilor Unite și ale instituțiilor sale specializate, la care este antrenată și participarea F.A.O., joacă un rol însemnat la îmbunătățirea situației agriculturii și alimentației pe plan mondial. De asemenea, punerea în valoare a resurselor materiale ale țărilor în curs de dezvoltare poate fi realizată și prin extinderea sistemului de cooperare economică bilaterală care se bazează pe egalitatea deplină în drepturi și avantaj reciproc. Delegația română apreciază ca fiind o problemă de mare însemnătate pentru expansiunea economică a țărilor în curs de dezvoltare — realizarea unor schimburi echivalente de produse, practicarea unor prețuri echitabile și înlăturarea barierelor și discriminărilor care frînează încă dezvoltarea liberă a comerțului internațional.

„Simultan cu lucrările F.A.O., a continuat vorbitorul, la New York se desfășoară activitatea adunării generale a O.N.U. La Națiunile Unite se depun eforturi pentru a se găsi mijloacele — cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a O.N.U. — în vederea sporirii eficienței organizației și a instituțiilor sale specializate. Delegația română consideră că F.A.O., una dintre cele mai vechi organizații ale familiei O.N.U., nu poate rămîne indiferentă față de această dată remarcabilă și că ea trebuie să adopte încă de pe acum o hotărîre de principiu în legătură cu aceasta. România intenționează să adopte inițiativa — care sperăm că va fi primită cu înțelegere de către toate delegațiile — ca F.A.O. să fie prezență, activ, anul viitor împreună cu alte instituții specializate, la aniversarea Națiunilor Unite“.

În timpul lucrărilor sesiunii.

PĂK MU — SIMBOLUL UNEI VICTORII

Păk Mu este un nume scump agricultorilor din partea de nord a R.P.D. Coreene. Aici s-a născut ideea unor experiențe și lucrări care urmau să rămînă memorabile pentru dezvoltarea agriculturii socialiste a țării. Păk Mu este un platou așezat la o înălțime de 1200 m și ca atare condițiile climatice nu sînt cele mai favorabile practicării agriculturii. În fața lucrătorilor din Gospodăria agricolă complexă de stuf nr. 5, se pune sarcina creării de noi soiuri de cereale care să poată fi cultivate în regiunile muntoase.

La început, deși statul a făcut investiții foarte serioase desțelindu-se peste 3000 de djambo, recoltele obținute erau încă nesemnificative. De fapt, așa cum arăta tradiția îndelungată a agricultorilor de pe aceste locuri, grîul nu a putut fi niciodată cultivat cu prea

mare succes, pentru că grîul de toamnă nu rezista gerului, în schimb cel de primăvară dădea rezultate cu condiția să reziste atacurilor de boli și dăunători.

Brigadierul Li Giu Von a întreprins o experiență interesantă, unică în felul ei, care de fapt a transformat acest platou într-o adevărată bază de cercetare pentru încercarea soiurilor.

La altitudine de 1250 m, în inima muntelui, în imediata apropiere a suprafeței de teren care îi fusese incredințată în gospodăria agricolă, el a cultivat timp de mai mulți ani diferite soiuri de grîu, studiind metodele de fertilizare și de combatere a bolilor. Într-un fel, munca sa era o adevărată luptă împotriva naturii. În ultima decadă a lunii mai, grîul însămișnat dădea în spic, dar se nimerea fie o brumă sau chiar zăpadă, și grîul îngheța, iar în iulie sau au-

gust începea arșița ucigătoare sau recolta era compromisă din cauza unor boli.

În ciuda acestor adversități, soiul de grîu căutat a fost găsit, iar astăzi introdus în cultură în toate regiunile agricole de deal. Strădaniile lucrătorilor din aceste locuri au fost pe deplin răsplătite de recoltele obținute pe 3500 de djambo. În 1967 recolta a fost cu 8,1 la sută mai mare față de anul precedent, iar în anul următor depășirea față de 1967 avea să fie de 43 procente.

La Păk Mu a fost rezolvată cu succes crearea și adaptarea de mașini agricole adecvate condițiilor climatice și de sol. Ca urmare, gradul de mecanizare a lucrărilor agricole era în 1967 față de anul precedent, cu 13 la sută mai mare.

Intregul colectiv al gospodăriei este hotărît să ridice și mai mult producțiile agricole, transformînd aceste locuri într-o puternică bază agricolă, care să asigure țării mari cantități de produse agro-alimentare.

„APOLLO 12“, PE LUNĂ

Misiunea „Apollo-12“, formată din Charles Conrad, comandantul navei, Richard Gordon, pilotul modului de comandă și Alan Bean, pilotul modului lunar, a trecut cu succes marea probă a celui de-al doilea zbor Pămînt—Lună. La ora 6,55 (ora G.M.T.), Conrad și Bean, aflați în „Intrepid“, au simțit șocul întâlnirii picioarelor telescopice ale vehiculului cosmic cu solul lunar, într-un punct situat la cîteva sute de metri spre vest de epava sondei spațiale „Surveyor-3“.

Pînă a se ajunge la această performanță, aselenizarea, astronauților americani au avut de parcurs etapele cursei cosmice Pămînt—Lună, din care n-au lipsit însă nici situațiile neprevăzute.

La ora cînd facem aceste însemnări, Conrad și Bean se află deja pe suprafața Lunii, sub „privirile“ camerei de televiziune. În fotografie: cei trei astronauți înainte de plecarea lor în temerara expediție cosmică.